

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΟΡΗΣΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΗΡ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

ΕΤΟΣ Β' ΤΕΥΧΟΣ 64ον

13 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1926

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Κύριον άρθρον
'Εξωτερική έβδομας
'Εσωτερική έβδομας
Οικονομολογική έβδομας
Στεφάνου Σκουλούδη
ΙΩΒ

Δημ. Γούναρη
Διονυσίου Ζαμπάνου
'Αρίστου Καμπάνη
'Ο τιμάρχιος της ζωής εις τας
Ταγματάρχου Ντέ Σιθριά
Δημ. Σωτηρίου

'Επτά μηνών Προθυπουργία
Κατσώνης και Παππανικολής
Μνημειώδεις αγορεύσεις
'Η συναλλαγματική πολιτική
Παλαιαί συνουμλίαι με τον Δ. Γούναρη
χώρας του κόσμου
'Ο παγκόσμιος πόλεμος
'Η οικονομική κατάσταση των Δήμων και
Κοινοτήτων της Ελλάδος

† Προκλής Θ. Μάλλωσης

ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΤΑΔΙΟΥ 24

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	Δραχ.	150
ΕΞΑΜΗΝΟΣ		75
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ (γενικώς)	£	1
ΑΜΕΡΙΚΗΣ	Δολάρια	5

'Εξάμηνοι συνδρομαί εξωτερικού και τρίμη-
νοι έσωτερικού δέν γίνονται δεκταί.

— Διὰ δημοσιεύσεις άγγελιών ιδιαίτεροι
συμφωνταί.

— Τα έμβάσματα άπευθύνονται δι' έπειτα-
γής προς την διεύθυνσιν.

— Διὰ σέβαν άνωμαλίαν περί την άπαστο-
λήν του φύλλου οί η. κ. συνδρομηταί παγα-
καλούνται ν' άπευθύνονται προς την Διεύ-
θυνσιν.

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΡΕΙΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΗΛ. ΔΙΕΥΘ. ΤΡΑΠΕΖΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΞ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡΑΧ. 72.000.000

ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΧ. 28.800.000

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ:

ΑΘΗΝΑΙ

» ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΑΓΡΙΝΙΟΝ

ΑΙΓΙΟΝ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ

(ΔΕΔΕΑΓΑΤΣ)

ΑΜΦΙΣΣΑ

ΑΜΑΛΙΑΣ

ΑΡΓΟΣ

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ

ΒΑΘΥ (Σάμου)

ΒΟΛΟΣ

ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΟΙ

ΓΥΘΕΙΟΝ

ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ

ΔΡΑΜΑ

ΖΑΚΥΝΘΟΣ

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΘΗΒΑΙ

ΙΘΑΚΗ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΚΑΒΑΛΛΑ

ΚΑΛΑΜΑΙ

ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ

ΚΑΡΛΟΒΑΣΙ (Σάμου)

ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΝ

ΚΑΣΤΟΡΙΑ

ΚΑΣΤΡΟΝ (Λήμνου)

ΚΕΡΚΥΡΑ

ΚΙΑΤΟΝ

ΚΟΖΑΝΗ

ΚΟΜΟΤΙΝΗ

ΚΟΡΙΝΘΟΣ

ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ

ΛΑΜΙΑ

ΛΑΡΙΣΣΑ

ΛΕΒΑΔΕΙΑ

ΛΕΥΚΕΣ

ΔΙΜΝΗ (Εύβοιας)

ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΣ

ΜΥΤΙΔΗΝΗ

ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ

ΞΑΝΘΗ

ΕΥΛΟΚΑΣΤΡΟΝ

ΠΑΤΡΑΙ

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Πλάτ. Τελων.

ΠΟΤΑΜΟΣ (Κ. Θήρων)

ΠΡΕΒΕΖΑ

ΠΥΡΓΟΣ

ΡΕΘΥΜΝΟΣ

ΣΠΑΡΤΗ

ΣΟΡΟΒΙΤΣ

ΣΥΡΟΣ

ΤΡΙΚΚΑΛΑ

ΤΡΙΠΟΛΙΣ

ΤΣΟΤΥΛΙΟΝ

ΥΔΡΑ

ΦΛΩΡΙΝΑ

ΧΑΛΚΙΣ

ΧΑΝΙΑ

ΧΙΟΣ

ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ: ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, Pine Street 25 ΒΟΣΤΩΝΗ (Athens Banker's Corporation)

ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ: ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Fenchurch Street 22--ΕΝ ΚΥΠΡΩ: ΛΕΜΕΣΟΣ, ΛΕΥΚΩΣΙΑ.

ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΚΑΙ ΤΡΟΝ ΠΟΡΤ--ΣΑΙΔ

ΠΥΚΝΟΤΑΤΟΝ ΔΙΚΤΥΟΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΩΝ

Καταθέσεις εις Δραχμάς και συνάλλαγμα επί του 'Εξωτερικού
έν ὄψει και επί προθεσμίας

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΜΕΧΡΙ ΔΡΧ. 20.000 ΠΡΟΣ 4 %

ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΛΛΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ

ΥΣΤΑΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Ἡ «ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ» ἀποστέργει κατ' ἀρχὴν νὰ ἐμφανίσῃ ἐαυτὴν ἐπαινετικῶς πρὸ τῶν ἀναγνωστῶν της. Εἰς τὴν νίκην τοῦ ἀγῶνος ἀποβλέπουσα πρὸ παντός, ἀπέφυγε νὰ καταστῇ ὄργανον κόμματος καὶ ἀνέλαβε νὰ στηρίξῃ καὶ ν' ἀναπτύξῃ Ἀρχὰς καὶ Ἰδέας, ἵνα κατὰ δύναμιν συντελέσῃ εἰς τὴν ἠθικὴν ἀποκατάστασιν τῶν πολιτικῶν πραγμάτων τῆς χώρας. Τοιαύτην γραμμὴν ἀπαρεγκλίτως τηρήσασα ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς ἦτο εὐλογον, ὅτι δὲν θὰ ἡδύνατο νὰ εἶνε ἐν ταυτῷ καὶ ἐκδοτικὴ ἐπιχείρησις, μέσον βιοπορισμοῦ καὶ πλουτισμοῦ. «Οὐ δύναται τις δυσὶ κυρίοις δουλεύειν, Θεῷ καὶ Μαρμωναί!» Πᾶν τούναντίον. Ἡδίκησεν οἰκονομικῶς ἐκείνους οἵτινες ἐθεώρησαν ὅτι ἔπρεπε νὰ προέλθωσιν εἰς τὴν ἐκδοσιν τοιοῦτου ἰδεολογικοῦ ὀργάνου. Καὶ ναὶ μὲν, αἱ ἠθικαὶ ἐκδηλώσεις ὑπὲρ αὐτῆς—ἄκρως ἐνθουσιώδεις καὶ συγκινητικαὶ ἐκ μέρους τῶν ἀναγνωστῶν της, ἀπὸ τῶν πολιτευομένων μέχρι τῶν τελευταίων πολιτῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὡς καὶ σύμπαντος τοῦ τύπου, ἀποτελοῦσι μεγίστην ἠθικὴν ἱκανοποίησιν αὐτῆς, ὡς καὶ μέγιστον τίτλον τιμῆς. Ἀλλ' ἐκδοθεῖσα ἄνευ κεφαλαίων, ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι ἡ ἀλληλεγγύη μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ ὁμόφρονος κόσμου τῶν συνδρομητῶν της ἐφ' ᾧ κυρίως καὶ ἀποκλειστικῶς ἐστήριξε τὴν ἐκδοσὶν της—θὰ ἦτο ἄρρηκτος, θὰ ἦτο τοιαύτη ὥστε νὰ διατηρῆται ἐν τῇ ζωῇ καὶ νὰ ἐκτελῇ τὸν προορισμὸν της, χωρὶς ἀγωνίαν καὶ χωρὶς μαρτυρικὸν ἀγῶνα διὰ τὴν οἰκονομικὴν της ἐπάρκειαν, δικαιούται, νομίζομεν νὰ ἐκφράσῃ τὴν βαθεῖαν θλίψιν της διὰ τὴν ἀθέτησιν τῆς ἀλληλεγγύης αὐτῆς παρὰ πλείστων ἐκ τῶν συνδρομητῶν της οἵτινες ἐπὶ 15 ὀλοκλήρους μῆνας λαμβάνοντες τὴν «Ν. Ἐποχὴν» παρεγνώρισαν τὰς ἐναντι αὐτῆς ὑποχρεώσεις των.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Νέας Ἐποχῆς» ποιουμένη ὑστάτην ἐκκλησίαν πρὸς τοὺς καθυστεροῦντας τὰς συνδρομὰς τοῦ λήξαντος ἔτους ἀξιοτίμους συνδρομητὰς αὐτῆς, θέλει νὰ ἐλπίζῃ ὅτι θὰ σπεύσωσιν οὗτοι εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων των. Εἶνε καθήκον αὐτῶν τέλος, ν' ἀποδείξωσιν ὅτι δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ συντελέσουν, αὐτοὶ τοῦλάχιστον, εἰς τὴν διακοπὴν τῆς ἐκδόσεως τῆς «Νέας Ἐποχῆς», διότι εἰς τὴν διακοπὴν ἄγει, ἡ καθυστέρησις 75.000 χιλιάδων δραχμῶν ἐκ συνδρομῶν τοῦ πρώτου ἔτους.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΗΡ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

Διευθυντὴς «Ν. Ἐποχῆς»

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΟΡΗΣΙΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝΝ. ΜΑΛΛΟΣΗΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

11—12--1925

Κατὰ τὴν λήγουσαν ἐβδομάδα ἡ προ-
παρασκευὴ διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὰς
ἐκλογὰς τῆς Γερουσίας ἐσημειώθη ἔντο-
νος μεταξὺ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου. Ἄλλ'
ἢ προεκλογικὴ αὕτη κίνησις πρέπει νὰ
θεωρηθῇ μᾶλλον ὥς ὀφειλομένη εἰς τὴν
πίεσιν τῶν τοπικῶν κομματικῶν φιλο-
δοξιῶν καὶ οὐχὶ εἰς γενικωτέραν ἀντίλη-
ψιν, ἀποκαταστάσαν τέλος, περὶ τῆς ἐ-
νάρξεως πραγματικοῦ, νομίμου καὶ ἐλευ-
θέρου πολιτικοῦ ἀγῶνος. Διότι τοιαύτη
ἀντίληψις θὰ προϋπέθετε τελείως παγι-
ωθὲν τὸ αἶσθημα τῆς ἀσφαλείας τόσον
μεταξὺ τοῦ κόσμου τῶν πολιτευομένων
ὅσον καὶ μεταξὺ τῶν πολιτῶν.

Ἐφ' ὅσον ὅμως ἡ Κυβέρνησις διατη-
ρεῖ τὴν δικτατορικὴν τῆς ἐξουσίαν καὶ τὰ
ἐκτακτὰ περιοριστικὰ μέτρα πάντα σχε-
δὸν καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ἐφαρμογὴ τούτων δὲν
ἀποκλείεται καὶ διὰ τὸ προεκλογικὸν ἀ-
κόμη στάδιον, ἀναμφιρόλως δὲν εἶνε δυ-
νατὴ ἡ ἐναρξίς πολιτικῆς διαπάλης μελ-
λούσης νὰ ὀδηγήσῃ πραγματικῶς εἰς τὴν
ἐκδήλωσιν τοῦ λαϊκοῦ φρονήματος.

Περὶ τῆς ἄρσεως τῶν μέτρων τούτων,
καθὼς καὶ περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ περιο-

ρισμοῦ τῶν σήμερον κρατούντων εἰς τὰ
καθαρῶς κυβερνητικὰ καθήκοντα ὠμί-
λησαν πάντες οἱ πολιτικοὶ ἡγέται καὶ ὁ-
λόκληρος ὁ τύπος. Ἡ ἀξίωσις ὅμως αὐ-
τῇ δὲν ἐτέθη καὶ ὡς προϋπόθεσις τῆς
συμμετοχῆς εἰς τὰς γερουσιαστικὰς ἐκλο-
γὰς—ἴσως καὶ διὰ λόγους τακτικῆς ἐπι-
βεβλημένης ἐξ ὀρισμένων περιστάσεων.

Πάντως ὅμως ἐντεῦθεν δημιουργεῖται
ὁ κίνδυνος νὰ προκύψωσιν ἀποτελέσματα
ἐκ τῶν ἐκλογῶν τούτων παντάπασι μὴ
ἀνταποκρινόμενα μὲ τὸ δημόσιον φρό-
νημα.

Οὕτω δέ, ἀντὶ νὰ σημειωθῇ πρόοδος
ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ζητήματι, θὰ προσέλθῃ
τούταντίον ἐκ τῶν ἐκλογῶν νέα περιπλο-
κὴ αὐτοῦ καὶ νέα κατὰ συνέπειαν ἐπιδεί-
νωσις τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως.

Τὸν ἐνδεχόμενον τοῦτον κίνδυνον δι-
καιούμεθα νὰ προσδοκῶμεν ὅτι προση-
κόντως, ἀλλὰ καὶ ἐγκαίρως θ' ἀναμε-
τρήσῃ ὁ πολιτικὸς κόσμος, ὁ ὁποῖος ἐν
πάσῃ περιπτώσει ὀφείλει νὰ κρατήσῃ
μετὰ σταθερότητος ἑαυτὸν μακρὰν πάσης
εὐθύνης, εἴτε θετικῆς, εἴτε καὶ ἀρνητι-
κῆς, διὰ τὴν παράτασιν τῆς ἐσωτερικῆς
ἀνωμαλίας.

W.

ΕΞΟΤΕΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Αί συζητήσεις του Συμβουλίου της Κοινωνίας των Εθνών αἱ διεξαγόμεναι σήμερον ἐν Γενεύῃ προσελκύουν τὴν προσοχὴν ὅλου τοῦ διπλωματικοῦ κόσμου τῆς Εὐρώπης, ἀμεσώτατα ἐνδιαφερομένου ἐξ αὐτῶν. Δὲν πρόκειται θεδαίως νὰ ἐξάρωμεν ἡμεῖς τὴν σημασίαν τῶν ληφθησομένων ἀποφάσεων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Μοσούλης. Εἶνε προφανές ὅτι ὕριστανται σήμερον ἐξ αὐτοῦ τοῦ ζητήματος ἐν ἑκκρεμότητι οἱ αὐτοὶ ἀκριβῶς λόγοι οἱ προκαλέσαντες τὸν παγκόσμιον πόλεμον. Μέγιστα οἰκονομικὰ συμφέροντα ἀφ' ἐνὸς λόγῳ τῆς σπουδαιότητος τῆς οἰκονομικῆς σημασίας τῶν πετρελαιοφόρων στρωμάτων τῆς Μοσούλης, ἡ ἀνάμειξις ἀφ' ἑτέρου Ἀμερικανῶν μεγάλων κεφαλαιούχων εἰς τὸ ζήτημα καὶ ἐκ τρίτου ἡ διαφανὴς ὑπόνοια ὅτι ὀπισθεν τῶν Τούρκων ὑπάρχουν οἱ διαρκῶς ἐλλοχεύοντες Μπολσεβίκοι ὡς καὶ ἡ ἐπαπειλουμένη γενικῶς ἐξέγερσις τοῦ μπολσεβίκου κόσμου καθιστῶσι λίαν δυσεπίλυτον τὸ ζήτημα τοῦτο.

Κυρίως τὸ ζήτημα τῆς Μοσούλης ἀποτελεῖ ἀπλῶς ζήτημα διακανονισμοῦ ὁρίων μετὰ τὸν νεοπαγὸς Κράτους τοῦ Ἰράκ καὶ τῆς Τουρκίας, ζήτημα τὸ ὁποῖον εἶχε ἀφεθῇ νὰ λυθῇ κυριαρχικῶς ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Εθνῶν. Ἀλλ' ἡ διπλωματικὴ Ἀκαδημία τῆς Γενεύης δὲν ἠδυνήθη ἀκόμη νὰ εὕρῃ ἕνα κανὸν σθένος διὰ νὰ καθορίσῃ τὰ ὅρια ταῦτα, διότι τὸ ἕδαφος τὸ περιέχον τὰ πετρελαιοφόρα στρώματα διαμφισβητεῖται ἀγρίως παρὰ τῆς Τουρκίας, διὰ τὴν ὁποίαν εἶνε φανερόν ὅτι ἀποτελεῖ ζήτημα ὑψίστης οἰκονομικῆς ζωτικότητος.

Αἱ μέχρι τοῦδε ἀποφάσεις τῆς Κοινωνίας τῶν Εθνῶν, ὑφισταμένης κατὰ φῶρον τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἀγγλικῶν ἀπόψεων, ὑπῆρξαν συνεχῶς ἀναβλητικαί, προβλέπεται δὲ ὅτι καὶ ἡ σήμερον ἀναμενομένη ἀπόφασις αὐτῆς δὲν πρόκειται νὰ εἶνε διάφορος. Ἀλλὰ σήμερον, ἐκ λόγων ἀγνώστων εἰς ἡμᾶς, ἡ Τουρκία δεικνύεται ζωηρῶς ἀνησυχουσα. Ἐκτοξεύει ἀπειλὰς κατὰ τῶν Ἀγγλῶν καὶ τῆς Εὐρώπης συμπάσης, προβαίνει εἰς στρατιωτικὰς συγκεντρώσεις παρὰ τὴν Μοσούτην, ἀφίνει νὰ διαφαίνεται τὸ ἐνδεχόμενον στρατιωτικὸν πραξικοπήματος καὶ ἐπὶ πλέον ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτῆς ἀπειλεῖ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Γενεύην πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀναμενομένης ἀποφάσεως.

Ἐξ ἄλλου καὶ ἡ Ἀγγλία δὲν φαίνεται περισσύτερον ἥσυχος. Ἐνεργεῖ ὅπως ἀναπτυχθῶσιν ἐνώπιον τῆς Κοινωνίας τῶν Εθνῶν τὰ καθέκαστα τῶν τουρκικῶν θηριωδιῶν καὶ ἀπειλεῖ Εὐρωπαϊκὴν πανστρατιάν ἐναντίον τῆς Τουρκίας.

Ἀναβληθείσης τῆς συνεδριάσεως τῆς παρελθούσης Πέμπτης δὲν δυνάμεθα νὰ γνωρίσωμεν ἐπαρκῶς ὅποια στοιχεῖα ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἑλληνοβουλγαρικοῦ ἐπεισοδίου πρόκειται νὰ παραμείνωσιν ἐν ἰσχύϊ. Φαίνεται ὅμως λίαν πιθανόν ὅτι τὸ περιεχόμενον τῶν προτάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ μετατραπῇ παρὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας.

PROBUS

ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ "Ο ΧΡΕΝΟΣ"

ΤΟΥ Κ. ΚΩΣΤΗ ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΞΟΤΕΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Παγκάλου ἤτις διέλυσε τὴν Δ' Συνέλευσιν ἐξακολουθεῖ νὰ ὑρίστανται τὰς ἐπιθέσεις τῶν βενιζελικῶν κομμάτων, τὰ ὁποῖα δὲν εἶνε δυνατόν νὰ συγχωρήσουν εἰς αὐτὴν τὸ γεγονός ὅτι εὐρέθησαν ἐκτὸς τῆς Συνελεύσεως καὶ ὅτι μάλιστα βαίνουν πρὸς τὰς ἐκλογάς, οὐχὶ διότι ἠθέλησαν τοῦτο αὐτοπροαιρέτως, ἀλλὰ διότι ὑπεχρεώθησαν πρὸς τοῦτο ἐκ τῆς δυνάμεως τῶν πραγμάτων. Ἡ τελευταία συγκέντρωσις τῶν φίλων τοῦ κ. Καφαντάρη καὶ ἡ ἀγόρευσις κατ' αὐτὴν τοῦ ἐξ Εὐρυτανίας πολιτευτοῦ ἀπέδειξεν ὅτι οἱ Βενιζελικοὶ ἐξακολουθοῦν νὰ βάλλουν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τὴν ἐλπίδα τῆς ἀνατροπῆς αὐτῆς. Τοῦτο ἐστὶ μᾶλλον ἐξεδήλωσε καὶ αὐτὸς ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, εἰπὼν ὅτι ἡ παρούσα Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ παραχωρήσῃ εἰς ἄλλην τὴν θέσιν τῆς, μετὰ τὰς ἀποφάσεις τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Ἑλληνοβουλγαρικοῦ ἐπεισοδίου, τονίσας ὅτι ὁ Λαὸς καὶ οἱ ἀγνοὶ στρατιωτικαί, οἵτινες βοηθοῦν τὴν Κυβέρνησιν δὲν γνωρίζουν τὰ πράγματα. Τὰ πρὸς τῶν Βενιζελικῶν στρέφονται καὶ πάλιν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ἁλώσεως τῆς ἀρχῆς καὶ διενεργείας ἐκλογῶν παρ' αὐτῶν. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὅμως δηλῶν καὶ πάλιν ὅτι θὰ παραμείνῃ, ὡς «κατάστασις» καὶ δὲν θὰ πολιτευθῇ, συνεχίζει τὸ πρόγραμμά του διὰ τῆς πρὸς τὰς ἐκλογάς προσφυγῆς, ἵνα οὕτως συντελέσῃ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ὁμαλότητος.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Παγκάλου ἤτις διέλυσε τὴν Δ' Συνέλευσιν ἐξακολουθεῖ νὰ ὑρίστανται τὰς ἐπιθέσεις τῶν βενιζελικῶν κομμάτων, τὰ ὁποῖα δὲν εἶνε δυνατόν νὰ συγχωρήσουν εἰς αὐτὴν τὸ γεγονός ὅτι εὐρέθησαν ἐκτὸς τῆς Συνελεύσεως καὶ ὅτι μάλιστα βαίνουν πρὸς τὰς ἐκλογάς, οὐχὶ διότι ἠθέλησαν τοῦτο αὐτοπροαιρέτως, ἀλλὰ διότι ὑπεχρεώθησαν πρὸς τοῦτο ἐκ τῆς δυνάμεως τῶν πραγμάτων. Ἡ τελευταία συγκέντρωσις τῶν φίλων τοῦ κ. Καφαντάρη καὶ ἡ ἀγόρευσις κατ' αὐτὴν τοῦ ἐξ Εὐρυτανίας πολιτευτοῦ ἀπέδειξεν ὅτι οἱ Βενιζελικοὶ ἐξακολουθοῦν νὰ βάλλουν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τὴν ἐλπίδα τῆς ἀνατροπῆς αὐτῆς. Τοῦτο ἐστὶ μᾶλλον ἐξεδήλωσε καὶ αὐτὸς ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, εἰπὼν ὅτι ἡ παρούσα Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ παραχωρήσῃ εἰς ἄλλην τὴν θέσιν τῆς, μετὰ τὰς ἀποφάσεις τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Ἑλληνοβουλγαρικοῦ ἐπεισοδίου, τονίσας ὅτι ὁ Λαὸς καὶ οἱ ἀγνοὶ στρατιωτικαί, οἵτινες βοηθοῦν τὴν Κυβέρνησιν δὲν γνωρίζουν τὰ πράγματα. Τὰ πρὸς τῶν Βενιζελικῶν στρέφονται καὶ πάλιν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ἁλώσεως τῆς ἀρχῆς καὶ διενεργείας ἐκλογῶν παρ' αὐτῶν. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὅμως δηλῶν καὶ πάλιν ὅτι θὰ παραμείνῃ, ὡς «κατάστασις» καὶ δὲν θὰ πολιτευθῇ, συνεχίζει τὸ πρόγραμμά του διὰ τῆς πρὸς τὰς ἐκλογάς προσφυγῆς, ἵνα οὕτως συντελέσῃ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ὁμαλότητος.

Τὴν Κυριακὴν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀναχωρεῖ μετὰ τοῦ κ. Ρούφου καὶ τοῦ κ. Χατζηκυριάκου εἰς Πάτρας, ἵσως δὲ ἐπιχειρήσουν ταξίδιον καὶ μέχρι Καλαμῶν, ἐπανέλθουν δὲ μετὰ Τριπόλεως. Αἱ φήμει περὶ διαφωνίας τοῦ κ. Χατζηκυριάκου μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ διεψεύσθησαν δι' ἐπισήμου ἀνακοινωθέντος, ἐπιτοποιοῦν δὲ πλήρη ὁμοφωνία αὐτῶν κατὰ τὸ μακρὸν νυκτερινὸν συμβούλιον τῆς Τετάρτης, κατ' ὃ ἀπεφασίσθη νὰ παραμείνῃ ἡ Κυβέρνησις ὡς «κατάστασις», νὰ ἐκθῇ δὲ μόνον ὁ κ. Ρούφος ὑποψηφιότητα γεροϋσιαστοῦ εἰς τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς. Ἡ Κυβέρνησις προσέτι ἐδήλωσεν ὅτι αἱ ἐκλογαὶ τῆς Γερουσίας δὲν ἀναβάλλονται καὶ θὰ γίνωνται τὴν 10ην Ἰανουαρίου, διέψευσε δὲ καὶ τὴν φήμεν ὅτι πρόκειται διὰ Διατάγματος νὰ μετάρχων τῆς ψηφοφορίας πρὸς ἀνάδειξιν γεροϋσιαστῶν, οὐχὶ οἱ ἀνω τῶν 35 ἐτῶν ἐκλογεῖς, ἀλλὰ πάντες οἱ ἔχοντες δικαίωμα ψήφου πολίται.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς δηλώσεις του πρὸς τὴν «Πρωτάν» ἐτόνισε μετὰ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς ἐν σχέσει μετὰ τὸν τουφεκισμὸν τῶν ἐξ, πολιτικῶν ἀνδρῶν:

«Τὸ Ἑλληνοβουλγαρικὸν ἐπεισόδιον ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τὸν ὅλον ἀντιλὸν τὰ ἐπιχειρήματα τῆς πολεμικῆς τῶν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἀποτελεῖ ἐν φαινομένῳ σημεῖον εἰς τὴν σκοτεινὴν περίοδον, ἀπὸ ἐξωτερικῆς ἀπόψεως. Ὡς ὅσον νὰ μακροηγήσω, δὲν ἔχω νὰ ἀπαντήσω ἢ ὅτι τὰ 14 Ἑλληνικὰ χωρία τῆς Ἠπείρου, τὸ σύστημα τοῦ Πατριάρχου καὶ ἀρχηγὸ τοῦ Γένους ἐκτὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὸ ἔθνος ἐκκλησία τοῦ πρωτοκόλλου τῆς Γενεύης ἀποτελοῦν ὀγκολίθους κατὰ τῆς Γενεύης ἀποτελοῦν ὀγκολίθους ἐκείνης γορίας, μεγαλυτέρους, ἀσφαλῶς ἐκείνης ἤτις ἐδήγησεν εἰς τὸ Γουδι τοὺς ΕΞ ΤΙΜΙΟΥΣ ἀλλ' ἀποτυφλωθέντας ὑπὸ τοῦ Κοινοβουλευτισμοῦ πολιτικοὺς ἀνδρας τῶν ὁποίων ἡ ἐξέφάνσις ἔδωκε τὴν εὐκαιρίαν

νά επιπλεύσῃ καὶ πλέσῃ τὸν ῥόλον τοῦ πολιτικοῦ ἡγήτορος πολιτικοῦ νάνου τοῦ ἀναστήματος **Μιχαλκοπούλου, Καραντάρη καὶ Σ.α.**

Μικροὶ καὶ κουτοπόνηροί, δὲν θέλουν νὰ ἐννοήσουν ἐπὶ τέλους τὴν πραγματικότητα, δὲν θέλουν νὰ ἐννοήσουν διὰ τὸ ψεῦδος καὶ ἡ ἀπάτη εἶνε μέσα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶνε δυνατόν νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ἐπ' ἀπειρον. Ὁ στρατός ἐναντίον τοῦ ὁποίου σήμερον μαίνονται, παραπλανηθεὶς παρ' αὐτῶν, ἐγένετο ὄργανον τῆς ἐπικρατήσεώς των. Ἐκβάλλουσιν ἤδη, κραυγὰς ὑπὲρ τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν καὶ κόπτονται ὑπὲρ τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ ἐκείνοι οἵτινες διὰ τῆς ὑλικῆς δυνάμεως ἐκάθησαν, ἐπὶ μακρόν, ἀναξίως εἰς τὴν ράχιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Ἐνεδυμήθησαν τὰς ἐλευθερίας καὶ τὸ Πολίτευμα μόνον διὰν ἐκείνοι οἱ ὁποῖοι τοὺς ἐπέβαλον, διὰν ἀντελήθῃσαν τὴν πλάνην των, τοὺς ἀπέροισαν ἐκεῖ ὅπου ἀπορρίπτονται τ' ἀχρηστα καὶ τὰ περιττά.

Ἐχουσί, φαίνεται, χειρίστην ἰδέαν περὶ τῆς στοιχειώδους νοημοσύνης τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Τὸν φαντάζονται ἡλίθιον καὶ ἀπολέσαντα παντελῶς τὴν μνήμην του διὰ τὰ ἐξαπολύσει τὰς φλυσρίας μὲ τὰς ὁποίας ἤρχισαν τὴν προεκλογικὴν των κίνησιν.

Εἰς νεωτέρας δὲ δηλώσεις του ὁ κ. Πάγκαλος, ὁμιλῶν ἐπὶ τῆς τάσεως τῶν Βενιζελικῶν πρὸς ἀνατροπὴν τῆς Κυβερνήσεως εἶπεν:

«Ἡ Κυβέρνησις, ἀναλαβοῦσα τὴν ἀρχὴν μὲ πρόγραμμα νὰ ἐξουδετερώσῃ πᾶν ἐμπόδιον τοῦ ἔθνικοῦ τῆς προγράμματος, ὡς καὶ πᾶσαν ἀντίδρασιν προβαλλομένην ὑπὸ τοῦ ροσηροῦ καὶ κακῶς ἐννοουμένου κοινοβουλευτισμοῦ, ποσῶς δὲν διαιτῆται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐπάνοδον τῆς Χώρας εἰς τὰς δεξιότητας καὶ τὰς διαιρέσεις καὶ νὰ κατάντια, τὰ ὁποῖα ἐδημιούργησαν αἱ διάφοροι Καφανταρικά Κυβερνήσεις.

Ἡ Κυβέρνησις ἐννοεῖ νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ πρόγραμμά της τοῦτο, οἱ δὲ πολιτικοὶ καὶ οἱ δημοσιογράφοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ παρατείνουν τὰς ἀνωμαλίας τῆς χώρας διὰ κομματικούς καὶ κυκλοφοριακοὺς λόγους, θ' ἀναλάβουν βαρεῖας εὐθύνas.

Ἡ ἄρσις τοῦ Κατοχυρωτικοῦ δὲν μετέβαλε ποσῶς τὰς ἀρχικὰς ἀποφάσεις τῆς Κυβερνήσεως. Συντέλεσεν ὁμοῦ καὶ θὰ συντελέσῃ, ὡς, ἀκόμη περισσότερον εἰς τὸ ν'

ἀντιληφθῇ ἑλὰς ποῖοι εἶναι οἱ ἐπιθυμοῦντες καὶ ἐπιδιώκοντες εἰλικρινῶς τὴν εἰρήνην τοῦ τόπου καὶ ποῖοι ὑποκρίνονται, ἀποβλέποντες μόνον εἰς συμφέροντα κομματικά καὶ προσωπικά.

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἐλευθεροφρόνων κ. **Ι. Μεταξᾶς** μεταβὰς εἰς Κεφαλληνίαν θὰ ἐπανεέλθῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς Ἀθήνας πρὸς συνεννόησιν μετὰ τῶν φίλων του διὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν συνδυασμῶν τῶν Γερουσιαστῶν.

Ἐξ ἄλλου ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** μετὰ τοῦ κ. **Κ. Δεμερτζή** συνεχίζουν τὰς συνεννοήσεις των πρὸς καταρτισμὸν τῶν συνδυασμῶν τῶν ὑποψηφίων Γερουσιαστῶν.

Συνήλθε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ὑφυπουργοῦ κ. **Βογοπούλου** ἡ μεγάλη ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς ἀκριβείας τοῦ βίου.

Μετὰ μακρὰν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου συζήτησιν ἡ ἐπιτροπὴ ἔμεινε σύμφωνος ἐπὶ τῶν κάτωθι σημείων:

1) Ἀρσιν τῶν διατιμήσεων βαθμιαίως ἢ συνολικῶς ἢ καὶ κατ' ἀρχάς τῶν συμπαραγομένων νόμων περὶ αἰσχροκερδείας καθ' ὅσον τὸ τοιοῦτον κρίνεται ὅτι θὰ ἔχη ἄμεσον ἀποτέλεσμα ἐπὶ τῆς πτώσεως τῶν τιμῶν.

2) Εἰσαγωγὴ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ διαφόρων εἰδῶν δυναμένων νὰ συναγωνισθοῦν τὰ ἐγχώρια καὶ παροχὴ διευκολύνσεως εἰς τὴν εἰσαγωγὴν διὰ τῆς ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ δασμοῦ καὶ τῆς ἀλλοποιήσεως τῶν διατυπώσεων τοῦ ἐκτελωνισμοῦ.

3) Ἡ καθιέρωσις εἰδικῶν ἀμαξοστοιχιῶν διὰ τὴν μεταφορὰν τροφίμων μὲ ἰδιαίτερον τιμολόγιον.

4) Διευκολύνσεις τῆς φοροεξφορτώσεως διὰ τῆς προσεγγίσεως τῶν πλοίων εἰς τὰς ἀποβάθρας, οὕτως ὥστε νὰ λείψουν τὰ λεμβουχικά ἐξοδα καὶ μειωθοῦν τὰ ἐργατικά.

5) Ἀπαγόρευσις τῆς ἐξαγωγῆς ἐλαίου ἀνεξαρτήτως ποιότητος καὶ ἄρσις τῆς διατιμῆσεως.

Ἐν τέλει ἐξεφράσθη ἡ εὐχή, ὅπως ἀπαλλαγῶν τῆς ποινῆς πάντες οἱ ἐπὶ αἰσχροκερδεῖς καταδικασθέντες. Τέλος συνεστήθη τετραμελής ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν προσέδρων τῶν Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων εἰς τὴν ὁποίαν ἀνετέθη ἡ σύνταξις τοῦ πορίσματος τῆς συσκέψεως, ὅπερ θὰ ὑποβληθῇ πρὸς μελέτην εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅστις θὰ εἰσηγηθῇ τοῦτο εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους ἐπεδαρύνθη ἐπὶ πλέον διὰ 500 ἑκατομμυρίων ἐκ τῶν ὁποίων 300 ἑκατομμύρια ἀντιπροσωπεύουν δαπάνας διὰ προσφυγικὰς ἀνάγκας, τὰ δὲ ὑπόλοιπα συμπληρωματικὰς πιστώσεις τῶν διαφόρων Ὑπουργείων. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παρὰ τὴν τοιαύτην μὴ προϋπολογισθεῖσαν αὔξησιν τῶν δαπανῶν ἐξεφράσθη αἰσιοδόξως διὰ τὴν ἰσοσκελίσειν τοῦ προϋπολογισμοῦ, δηλώσας ὅτι ἡ ἐπιδάρυνσις αὕτη θὰ καλυφθῇ κατὰ 350 ἑκατομμ. ἐκ τῆς ὑπερτιμῆσεως τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς, τῆς φορολογίας τοῦ καπνοῦ καὶ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου δασμολογίου.

Ὁδχ ἦντοι αἱ καθυσχεαστικαὶ αὗται δηλώσεις οὐδαμῶς διαμφισβητοῦσι τὸ γεγονός ὅτι ἡ ἐπελθοῦσα ἀπρόβλεπτος αὔξησις τῶν δαπανῶν σπουδαίως θέλει διαταράξει τὴν οἰκονομικὴν ἰσοζυγίαν τῆς χώρας, δεδομένου μάλιστα ὅτι αἱ μέχρι τοῦδε καταβαλλόμεναι προσπάθειαι διὰ τὴν σύναψιν συμπληρωματικοῦ προσφυγικοῦ δανείου δὲν κατέληξαν εἰσέτι εἰς αἰσίον ἀποτέλεσμα ἐνῶ ἐκ παραλλήλου αἱ ἀνάγκαι τῆς ἀγροτικῆς καὶ ἀστικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων καθίστανται ὁσημέραι ἐπὶ μᾶλλον ἐπιτακτικώτεραι.

ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἀπεφασίσθη ἡ ἐνίσχυσις τῶν κεφαλαίων τῶν Γεωργικῶν Τραπεζῶν τῶν Νέων Χωρῶν δι' ἀναγκαστικῶν εἰσφορῶν τῶν παραγωγῶν κατόπιν φορολογίας, ἡ ἐπέκτασις τοῦ κύκλου τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν καὶ εἰς ἄλλας δευτερευούσης φύσεως ἐργασίας σχετικὰς πρὸς τὴν γεωργίαν καὶ τέλος ἡ ἱδρύσεις τοιούτων καὶ ἐν Ἡπείρῳ καὶ Θράκῃ.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς κατὰ τὴν συγκροτηθεῖσαν σύσκεψιν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐξευρέσεως τοῦ ἐλλείποντος ποσοῦ τῶν 2.500.000.000 δρ. διὰ τὰς προκαταβολὰς τῶν δικαιουμένων προσφύγων παρέσχε τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει ἐπιδιώξει τὴν σύναψιν ἐσωτερικοῦ ἢ ἐξωτερικοῦ δανείου ἐκδιδομένου ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν αὐτῆς.

Ἡ μέχρι τοῦδε κρατούσα ἀπραξία καὶ χαλαρότης ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν χρεωγράφων ἡρ-

ξατο κατὰ τὸ τέλος τῆς διαρρευσάσης ἐδδομάδος νὰ ὑποχωρῇ καὶ νὰ παραχωρῇ τὴν θέσιν της εἰς ζωντὰν πῶς κίνησιν μὲ ἀνατιμητικὰς τάσεις. Ὡς αἰτία τῆς τοιαύτης ἐμψυχώσεως τῆς χρηματιστηριακῆς ἀγορᾶς θεωρεῖται ἡ σημειωθείσα ἐσχάτως ὕψωσις τοῦ συναλλαγματικοῦ ἐπιπέδου τῶν ξένων νομισματικῶν μονάδων συνεπὲς τῶν κυκλοφορησῶν διαδόσεων περὶ οἰκονομικῶν καὶ ταμειωτικῶν δυσχερειῶν τῆς Κυβερνήσεως.

Π. Γ.

Ἡ παραίτησις τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κ. Ἀλεξ. Διομήδους, δὲν εἶνε δυνατόν ἢ ν' ἀκουσθῇ μετὰ ἰδιαιτέρας λύπης. Δὲν γνωρίζομεν ἐπακριβῶς τοὺς λόγους οἵτινες ἐξώθησαν τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὸ μέτρον τοῦ ἐξαναγκασμοῦ τοῦ κ. Διομήδους εἰς παραίτησιν, ἀλλ' οἰοῖσθε καὶ ἂν εἶνε οἱ λόγοι οὗτοι, δυνάμεθα νὰ ὑποστηρίξωμεν ὅτι ἡ τοιαύτη ἐνέργεια τῆς Κυβερνήσεως εἶνε ἀντίθετος πρὸς τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ Κράτους ὅπως ἐνισχύῃ τὸ κύρος τοῦ πρώτου πιστωτικοῦ Ἰδρύματος τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἀρχὴ—ὁλεθρία ἀρχὴ—τῆς τοιαύτης ἐπιμβάσεως τοῦ Κράτους εἰς τὰ τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐγκαινιάσθη ἐπὶ τὸν κ. Βενιζέλον τῷ 1914. Ὅλοι ἐκεῖνοι οἵτινες ἐνέκριναν τὴν ἐνέργειαν ἐκείνην τοῦ κ. Βενιζέλου, ὡς πορισθῶσι τώρα διδάγματα ἐξ αὐτῆς. Καὶ οἱ μέτοχοι τῆς Τραπεζῆς καὶ τὸ προσωπικὸν αὐτῆς, ὡς συσχεφθῶν διὰ ν' ἀντιπετωπίσουν νέας ἐνδεχομένας ἀποπείρας κατὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ διάδοσις περὶ παραίτησεως καὶ τοῦ Ὑποδιοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κ. Ἐμμ. Τσουδεροῦ ἐξηγγέθη ὡς ἀνακριβής. Μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ κ. Διομήδους ἡ παραίτησις τοῦ κ. Τσουδεροῦ θ' ἀποτελεῖ βαρὺ πλήγμα κατὰ τῆς Τραπεζῆς, ἥτις διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν Διοίκησιν αὐτῆς τῶν κ. κ. Τσουδεροῦ καὶ Κοιτῆ, ἐξήρθη εἰς περιωπὴν ἐγγυωμένην τὴν εὐρυτέραν ἀντίπτυσιν τῆς ἀποστολῆς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Διὰ τὸν κ. Τσουδερόν, προσαρμίζεται τελείως τὸ Ἀγγλικὸν λόγιον «ὁ κατάλληλος ἄνθρωπος διὰ τὴν κατάλληλον θέσιν» καὶ ἡ Κυβέρνησις, ἂν δὲν θέλῃ νὰ ἐπισωρεύσῃ ἐρείπια εἰς τὸν δρόμον αὐτῆς, ὡς ἀναγκαίη τὴν ἐπιτολαιᾶν σπουδῇ της.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΗΣ ΠΑΟΥΛΑΣ ΟΛΣΤΑΪΝ

ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

[Πώς περιγράφει τὰ ωριμὰ καὶ διαλωματικὰ
γεγονότα τῆς ταραχώδους περιόδου 1915-1920
ὁ μάρτυς Βασιλεὺς.]

ΜΕΡΟΣ Β'.

Η ΣΥΜΜΑΧΙΚΗ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ Η ΠΥΡΚΑΪΑ ΤΟΥ ΤΑΤΟΪΟΥ

Ἡ πυρκαϊὰ τοῦ Τατοῖου ἦτο ἓνα ἀτύχημα τρομερόν. — Μέσω τοῦ πυρὸς κατωρ-
θώσαμεν νὰ σώσωμεν ὅ,τι ὑπῆρχε στὴ βίλλα. — Τὰ θύματα μὲ κατέθλιψαν τό-
σον, ὅσον δὲν μπορῶ νὰ περιγράψω. — Ἐδέχθην ἑνδεκα ὀβίδες γύρω ἀπὸ
τὸ παλάτι. — Ὁ ἀπάνθρωπος ἀποκλεισμός.

ΑΘΗΝΑΙ 23 Μαρτίου 1916

Εἶμαι εὐτυχὴς διαπιστῶν ἀπὸ ὅσα μοῦ
γράφεις, ὅτι ἐμάντευσά τὸν ἰδικόν σου τρό-
πον τοῦ σκέπτεσθαι. Γενικῶς εἶσαι μιὰ
γυναῖκα ἀπολύτως ὑπερέρα, διότι, ὅταν
σηματίσῃς μίαν γνώμην, ἐπὶ βάσεων λογι-
κῶν καὶ δικαίων, ἐμμένεις εἰς αὐτὴν σταθε-
ρῶς, μέχρι ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίου. Καὶ
ἐγὼ ζητῶ νὰ δώσω εἰς τοὺς ἄλλους νὰ κα-
ταλαμβάνουν τὰ πράγματα ὅπως εἶναι εἰς
τὴν πραγματικότητά καὶ ὅχι ὅπως θὰ ἤθε-
λον νὰ εἶναι. Ἡ διπλωματία τῆς Ἀντάντ,
ἐν τούτοις, διορθώνει καὶ διηγῆται ὅλα
σύμφωνα μὲ τὰ συμφέροντά της.

Πόσον θὰ ἦμην εὐτυχὴς ἂν ἠμποροῦσα
νὰ διῶδω, ἔστω καὶ μακρόθεν, τὸ τέλος αὐ-
τοῦ τοῦ πολέμου ποῦ μὲ ἀπελπίζει! Ἡ ἀ-
βεβαιότης ἀρχίζει νὰ μ' ἐξαντλή. Ἐχὼ ἀ-
νάγκην ἀδείας διὰ ν' ἀναπαυθῶ, νὰ ἰδῶ
ἄλλα πράγματα, νέα πρόσωπα, νὰ ζήσω γιὰ
λίγο καιρὸ εἰς ἄλλο περιβάλλον. Ἐπὶ τέσ-
σαρα συνεχῇ ἔτη εὐρίσκομαι μέσα εἰς τὴν
τύρβην, ὑποζύγιον σῦρον τὸ κάρρον, χωρὶς
νὰ ἔχω οὔτε μιὰ στιγμὴ ἀνάπαυσιν.

Ἐδοκίμασα τὰς μεγαλυτέρας ἀπογοητεῦ-

σεις, ὑπέφερα τραγικῶς, ἀρρώστησα μὲ κίν-
δυνον νὰ πεθάνω καὶ μοῦ ἄξιζεν ὀλίγη ἀνά-
παυσις.

Μοῦ φαίνεται ὅτι βλέπω κάποιον ρεῦμα
ὕπὲρ τῆς εἰρήνης εἰς τὴν διεθνή δημοσίαν
γνώμην, δὲν νομίζεις; Παρ' ὅλας τὰς ἠχη-
ρὰς φράσεις, δὲν ἠμπορῶ νὰ πιστεύσω ὅτι
ὁ πόλεμος θὰ τελειώσῃ μὲ θρίαμβον μεγα-
λοπρεπῆ, εἴτε τῆς μιᾶς, εἴτε τῆς ἄλλης με-
ρίδος!

Τι φρονεῖς περὶ τῆς Ρουμανίας; Δὲν σοῦ
φαίνεται, ὅτι θὰ μᾶς συνέβαινε τὸ ἴδιον
ἂν ἐβγαίναμεν ἀπὸ τὴν οὐδετερότητα; Καὶ
ὅμως ἐπίστευα ὅτι ἡ Ρουμανία θὰ ἐβαστοῦ-
σε περισσότερο. Παρ' ὅλην τὴν φήμην τοῦ
ὁ ρουμανικὸς στρατὸς ἐπολέμησε πολὺ κα-
τώτερα ἀπὸ ἡμᾶς καὶ τοὺς Σέρβους κατὰ
τὸ 1913.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ 23 Ἰουλίου 1916

Ἡ πυρκαϊὰ τοῦ Τατοῖου ἦτο ἓνα ἀτύ-
χημα τρομερόν, ὅλον τὸ δάσος ἐκάη, ἡ
βίλλα ποῦ ἐκατοικοῦσα καὶ τὸ περίπτε-
ρον. Τώρα μένω εἰς τὸ κύριον κτίριον.

Τὸ πῦρ ἤρχισε κατὰ τὰς δέκα καὶ μισή
τὸ πρωῒ, εἰς ἀπόστασιν σχεδὸν 4 χιλι-
μέτρων ἀπὸ τὴν βίλλαν, κοντὰ στὸν δρό-
μον καὶ ἐπροχωροῦσε μὲ ταχύτητα τρο-
μακτικὴν. Ἦμην καὶ ἐγὼ ἐπὶ τόπου καὶ
ἠναγκάσθην νὰ ἐγκαταλείψωμεν εἰς
τὴν φωτιὰν μέγα μέρος τοῦ δάσους καὶ
νὰ συγκεντρωθῶμεν εἰς ἀπόστασιν ὀλιγο-
τέραν τοῦ ἐνὸς χιλιομέτρου ἀπὸ τὴν βίλ-
λαν διὰ νὰ ἠμπορέσωμεν νὰ τὸ περιο-
ρίσωμεν, ἀλλὰ μᾶς ἔφθασε καὶ ἐκεῖ ὅπου
ἦμεθα, κάνοντας τὸν γύρον τοῦ λόφου,
ὅπου εὐρισκόμην καὶ ὅταν ἀντελήφθην
ὅτι ἡμουν σχεδὸν μπροστὰ στὴ φωτιὰ ἦτο
πολὺ ἀργὰ πλέον, κάθε διέξοδος σωτη-
ρίας ἦτο κομμένη. Ἐδέησε νὰ ριφθῶ
μέσα στὸ χαντάκι τοῦ δρόμου καὶ νὰ προ-
χωρῶ παραλλήλως πρὸς τὸ πῦρ ποῦ μ'
ἀκολουθοῦσε μὲ ταχύτητα φανταστικὴν.
Μόλις κατῶρθωσα νὰ ξαναγυρίσω στὸ
σπίτι.

Ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι μ' ἀκολουθοῦσαν,
ἐσώθησαν καὶ αὐτοί, μόνον μερικοὶ στρα-
τιῶται δυστυχησμένοι, ποῦ εἶχαν πέσει
καταγῆς λιπόθυμοι, ἐκαίοντο ὡσὰν πυρ-
σοί. Τρεῖς ἀπὸ τοὺς σωφφέρ μου, ποῦ
προσεπάθησαν νὰ σώσουν τ' αὐτοκίνητά
των, ἔξ στρατιῶται, ἔξ ὑπάλληλοι τῶν
κτιμμάτων καὶ τρεῖς ἀπὸ τοὺς ἀξιωματι-
κούς μου, ἦσαν τὸν θάνατον μέσα στὴ
φωτιὰ. Εἰς ἐπίμετρον, ὅταν ἔπεσα μέσα
στὸ χαντάκι, ἡ καρδιά μου, ἀδυνατισμένη
ἀπὸ τὴν ἀρρώστειαν, ὑπέστη κρίσιν καὶ
ἂν οἱ στρατιῶται δὲν μ' ἐκρατοῦσαν θὰ ἐ-
χανόμουν καὶ ἐγὼ μέσα στὴ φωτιὰ.

Κατῶρθώσαμεν νὰ σώσωμεν ὅ,τι ὑ-
πῆρχε στὴ βίλλα. Οἱ εὐζωνοὶ μου τῆς ἀ-
νατορικῆς φρουρᾶς, εἰργάσθησαν κατὰ
τρόπον ἀξιοθαύμαστον καὶ οἱ πεζοὶ οἱ ὁ-
ποῖοι ἦλθαν εἰς βοήθειάν των, ὅταν τὸ
πῦρ μὲ εἶχε περικυκλώσει καὶ μ' ἔχασαν
ἀπὸ τὰ μάτια των, νομίζοντας ὅτι ἀκόμα
ἔμενα ἐκεῖ ἐπάνω ἐν κινδύνῳ ἦθε-
λαν μὲ κάθε τρόπον νὰ γυρίσουν ἀνά-
μεσα στῆς φλόγες διὰ νὰ μὲ σώσουν. Μὲ

κόπον κατῶρθωσαν νὰ τοὺς πείσουν ὅτι
καθὼς ἐγνώριζα περιφρημα τὰ κατατόπια
θὰ εἶχα σωθῇ ἀσφαλῶς.

Κατὰ τὸ βράδυ τὸ πῦρ θὰ εἶχε λάβει
ἐκτασιν δέκα χιλιομέτρων καὶ ἂν ὧν τῶν
χιλίων ἄνδρες, ποῦ εἰργάζοντο διὰ τὴν
καταστολὴν τοῦ πολὺ ὀλίγα πράγματα
εἶχον κατωρθώσει νὰ κάμουν. Τὰ θύμα-
τα μὲ κατέθλιψαν τόσον, ποῦ δὲν ἠμπο-
ρῶ νὰ σοῦ περιγράψω. Οἱ δυστυχησμένοι
ἀπέθαναν δι' ἐμὲ καὶ τὸ καθήκον των.

Ὁ συνταγματάρχης ἦτο παιδικὸς μου
φίλος. Ἴσως τὸ καλόν μου ἄστρον ἤρχι-
σεν νὰ κατεβαίνει πρὸς τὴν δύσιν του. Θὰ
ἦτο τρομερὸν αὐτὸ, ἰδίως κατ' αὐτὴν
τὴν στιγμὴν ποῦ ἡ Χώρα μου καὶ ἡ οἰ-
κογένειά μου ἔχουν τόσην ἀνάγκην ἐμοῦ.

Τώρα εἶμαι καλύτερα, ἀλλὰ κατὰ τὰς
τελευταίας ἡμέρας ἠσθάνθην τὸν ἐαυτόν
μου πολὺ ἐξηντημένον. Θὰ χρειασθοῦν
πολλὰ χρόνια διὰ νὰ ξαναγίνῃ τὸ δάσος.
Αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἐβρεξε. Ὁ καιρὸς εἶνε
δροσερὸς καὶ εὐχάριστος, ἀλλὰ τὸ θέαμα
εἶνε ἀπελπιστικόν. Ἦσουν πολὺ καλὴ
ποῦ μοῦ ἐτηλεγράφησες.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ 10 Ἰανουαρίου 1917

Ἐλθε τὸ τηλεγράφημά σου ἀπὸ
Μιλάνον προχθὲς καὶ ἐπαραξενεύ-
θηκα πῶς τὸ ἄφησαν νὰ περάσῃ. Θὰ
ἐδιάβασες ἔσως εἰς τὰς ἐφημερίδας,
ὅτι ἐδέχθην ἑνδεκα ὀβίδας γύρω
ἀπὸ τὸ παλάτι, εὐτυχῶς χωρὶς νὰ
ἐκτραγοῦν. Ἐξαιρέσει μίαν, ἡ ὅποια
ἐπροξένησε μερικὰς ζημιὰς. Λε-
πτότητες βλέπεις...

Αὐτὸ ποῦ μᾶς κάμνουν νὰ ὑπο-
φέρωμεν ἐδῶ εἶναι πράγματι ἀ-
φάνταστον. Φαντάζομαι ὅτι εὖ
δὲν θὰ πιστεύῃς βέβαια, τὰς περι-
γραφὰς τοῦ χαρακτηρὸς μου, ποῦ
δίδουν αἱ ἐφημερίδες, αἱ ὅποια
μὲ μεταχειρίζονται ὡς ψεύτην, πα-
νούργον, ἴτερον καὶ βεβαίων ὅτι

ιδιωτήν ὄντα, ὁμιλίαν γενομένην μετὰ γεύμα ἐν αἰθούσῃ ξενοδοχείου, καὶ ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁμιλίᾳ ὡς προκλήσεως τὴν περὶ τῆς ὁ λόγος διάδοσιν ἐφέρετο ἕτερος ἐπίσης ἰδιώτης καὶ παρὼν εἰς τὴν ὁμιλίαν, ἐπρόκειτο δὲ περὶ θέματος, τὸ ὁποῖον ἔαν ἦτο ἀληθές, θ' ἀπετέλει θαρεῖαν κατηγορίαν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως. — Τῷ ἀφηγήθην τὴν ὅλην ὑπόθεσιν ἐνθυμίσας αὐτῷ ὅσα ἐπὶ παρουσίᾳ του εἶπον ἐν τῇ οἰκίᾳ μου εἰς τὸν κ. Guillemin, τὴν ἐκ τῆς ἀνακοινώσεώς μου ἐκείνης στενοχωρίαν τοῦ δευτέρου, τὰς διαφύρας ἐκδόσεις τῆς ὁμιλίας εἰς τὰς ὁποίας οὗτος κινήθηκε κτλ. κτλ. καὶ ὅταν ἐπὶ τέλους ὁ κ. Elliot ἤρχισε νὰ γελά, κατέληξα λέγων ὅτι γλωσσόμενα πάντα ταῦτα μοὶ φαίνονται ἀνάξια προσοχῆς.

Κατόπιν κατηνέχθη σφοδρῶς κατὰ τοῦ νέου προξενικούματος τῆς Entente, δηλ. τῆς εἰς Μῆλον ἀπαιτήσεως τῶν ἐπὶ τῆς «Ζακύνθου» τοῦ Γιαννουλάτου 280 Βουλγαροφύων Ἑλλήνων, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν ἐπιθετῶν τοῦ πλοίου, ἐν οἷς εἰς πρόεδρος Ἐφελὼν καὶ εἰς Πρωτοδίκης.

Ἐξήγησα ὅτι οἱ λεγόμενοι οὗτοι Βούλγαροι εἶνε πολῖται Ἕλληνας ἐκ τῶν νέων χωρῶν τοὺς ὁποίους προὐ τῆς κηρύξεως τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου εἶχον περιδικῶς ἀπομακρύνει, ὡς ἄτακτα στοιχεῖα, ἐκ τῶν συνόρων τῆς Μακεδονίας παρὰ τοῖς ὁποίοις κατῴκουν, καὶ τοὺς εἶχον ἐν Νάξῳ, ὁπόθεν ἐσχάτως ἀπεφασίσθη νὰ μεταφερθῶσιν εἰς Κρήτην. Δὲν ἐννοῶ, εἶπον, τί συμφέρον ἢ τίνα ἄλλον λόγον ἔχει ἡ Συνεννόησις ὅπως προδῇ πάλιν εἰς τὸ ἀδικαιολόγητον τοῦτο διὰ τῆς.

Ὁ Πρέσβης ὑπεσχέθη νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ συναδέλφου του τῆς Γαλλίας ἐπὶ τοῦ θέματος. Εἶτα παρεπόνθη ἐκ νέου διὰ τὰς καθ' ἑκάστην σχεδὸν ἐν τισὶν ἡμερίαις δημοσιευμένους εἰδήσεις περὶ πλοῦς κινήσεως τῶν «πρακτόρων» τῆς Προσβείας, καὶ μοὶ ἔδωκε πρὸς ἀνάγνωσιν ἐπιστολὴν τινὸς Cambell, ἐν τῇ ὁποίᾳ οὗτος παραπονεῖται πρὸς τὸν Προσβευτὴν διὰ τὰς ἀτελετήτους ἐνοχλήσεις τῶν πρακτόρων τοῦ ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας,

ὡς καὶ διὰ τὰς δημοσιευμένας εἰδήσεις περὶ τῶν κινήσεων τῶν, ἔνεκα τοῦ ὁποίου εἶνε κίνδυνος, λέγει ὁ κ. Cambell, ν' ἀποβαρυνθῶσιν οἱ ἄνθρωποι τοῦ καὶ νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ ἔργον τῶν. Προσθέτει συγχρόνως ὁ κ. Cambell ὅτι περιέργον εἶνε, ὅτι τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν πρακτόρων εἶνε ἀκριβῶς γνωστὰ καὶ ἀναγράφονται εἰς τὰς ἡμερίδας, πλὴν μόνον τοῦ κ. Rogers (!) Ἐδεβαίωσα καὶ πάλιν τὸν Προσβευτὴν ὅτι ἀγνοῶ τίς προβαίνει εἰς τὰς δημοσιεύσεις ταύτας, καὶ ὅτι δὲν πράττει τοῦτο ἢ Κυβερνήτης—δὲν σῆς κρύπτω ὅμως, εἶπον, ὅτι αὕτη μετὰ μεγάλῃς δυσφορίας, πολὺ μεγάλῃς, βλέπει τὸ ἔκτροπον τῆς ἐδρεύσεως μιᾶς ξένης ἀστυνομίας ἐν μέσῃς Ἀθηνῶν, καὶ τὴν δυσφορίαν ταύτην συμμερίζεται ὁλόκληρος ὁ λαός, ἐντεῦθεν δ' ἐξηγεῖται καὶ τὸ πῆγμα τινῶν ἡμεριδίων εἰς τὸ νὰ δημοσιεύουν τὰ ὀνόματα καὶ τὰς κινήσεις τῶν Πρακτόρων. — μόνῃ δὲ πεποιθήσεως ὅτι ἀιένερ, εἰ μὴ σὰς αὐταὶ δὲν ἀποδίδουν εἰς σκοπὸν τινα καθ' ἑμῶν, ὡς μ' ἔδεβαίωσατε ἤδη δις, μὰς ἀναγκάζει ἀπὸ ἐνέργειαν δραστηκωτέρων διαδημάτων.

Κατόπιν εἶπον εἰς τὸν Προσβευτὴν ὅτι τὸ ποσὸν τῶν 1270 τόνων αἰτοῦ κατὰ μῆνα, τὸ ὁποῖον πράγματι ἡμεῖς αὐτοὶ εἶχον ζήτησαι ὡς ἐπαρκές, θασιζόμενοι εἰς τὰς ὑπαρχούσας στατιστικάς, καὶ τὸ ὁποῖον διὰ τῆς σήμερον ἐπιδοθείσης ἡμῖν ἀπαντήσεως ἐδέχθη ἡ Ἐπιτροπὴ, ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν πραγμάτων ὡς ποσὸν ἀνεπαρκές π. χ. τὸν τελευταῖον τοῦτον μῆνα εἰσέχθησαν εἰς τὴν χώραν 33000 τόννοι αἰτοῦ, καὶ ὅμως ἐξ ὅλης τῆς Ἑλλάδος παλαιᾶς καὶ νέας, μὰς κατακλύζουν τηλεγραφήματα ὅτι οἱ πλῆθυσμοὶ ζητοῦν ἄρτον. — δύνασθε, εἶπον, εὐκόλως νὰ πληροφορηθῇτε τί γίνεται εἰς τὸν Πειραιᾶ, ὅπου ἐπὶ τόπου διανέμει τὸν αἶτον ἢ Ἐπιτροπὴ, ὡς καὶ εἰς τὸ ῥ'πουρ-γαζὸν τῶν Ἑσπερικῶν ἐνθα ὁ συνάδελφός μου ῥ'πουργὸς περιήλθεν εἰς ἀπόγνωσιν σχεδὸν ἐκ τῶν ἀγρίων ἀπαιτήσεων αἰτοῦ καὶ ἀλεύρων, διὰ τῶν ὁποίων ἀπὸ πρῶτης μέχρι ἐσπέρας πολιορκεῖται. Ἐπομένως σῆς παρακαλῶ νὰ ζητήσητε παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐφο-

ΤΙΜΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΣΚΙΑΣ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ

ΤΑ ΔΥΟ ΝΕΑ ΠΛΟΙΑ ΜΑΣ ΚΑΤΣΩΝΗΣ ΚΑΙ ΠΑΠΠΑΝΙΚΟΛΗΣ

ΚΑΤΣΩΝΗΣ

Θαυμασία ὑπῆρξεν ἡ ἐμπνευσις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τοῦ νὰ βαπτίσῃ δύο ἀπὸ τὰ παραγγελθέντα προχθὲς πλοῖα τοῦ Στόλου μας μετὰ τὰ ἀθάνατα ὀνόματα τοῦ **Κατσώνη** καὶ τοῦ **Παππανικολῆ**, ἐντὸς ὁλίγου δε ἡ Ἑλληνικὴ Σημαία ἥτις δὲν ἔπαυσε ποτὲ νὰ εἶνε ἡ βασίλισσα καὶ κυρίαρχος τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου, καὶ ἥτις δὲν ἡττήθη ποτὲ, ὡς πολὺν ὀρθῶς εἶπε προχθὲς εἰς τὸν ἀρμοδίον, θὰ κυματίζῃ ὑπερήφανος ἐπὶ δύο νέων σκαφῶν, τὰ ὁποῖα θὰ ἀναμνησκουσιν εἰς τοὺς νεωτέρους Ἕλληνας τὰ ἡρωϊκὰ κατορθώματα τῶν Παλαιῶν τῶν ὁποίων θὰ φέρουν τὰ ὀνόματα **Κατσώνης** καὶ **Παππανικολῆ**.

Καὶ ὁ μὲν πρῶτος, μετὰ τὰ ὀλίγα πλοῖα αἰτίνα ἐδώρησαν πρὸς αὐτὸν οἱ τότε Ἕλληνες τῆς Τεργέστης, συγκροτήσας στόλον 14 πλοίων ἐγένετο ἐπὶ 4 ὅλα εἴη ὁ ἀληθὴς κυρίαρχος τοῦ Αἰγαίου τρομοκρατήσας εἰς τοιοῦτον βαθμὸν τὸν Διάνιον ὥστε ὁ Σουλτάνος Χαμίτ ὁ Γ' ἠναγκάσθη νὰ γράψῃ πρὸς αὐ-

διασμῶν, ὅπως μὴ ἐμποδισθῶσι τὰ καθ' ὁδὸν δεκατέσσαρα ἀτμόπλοια, αἵτινα ἐσχάτως παρέλαβον ἐν Ἀμερικῇ φορτία αἰτοῦ ἐκ τόνων ἐξήκοντα χιλιάδων ἐντὸς ἑπτὰ ἡμερῶν, καὶ τὰ ὁποῖα φυσικὰ θὰ φθάσωσι εἰς Πειραιᾶ ἐν ὅς ἄλλων ἑπτὰ ἡμερῶν, τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο εἶνε ἀπολύτως ἀναγκαῖον νὰ ἔλθῃ ταχέως τὸ ποσὸν τοῦτο, ὥστε νὰ κορεσθῇ ἅπαξ ἡ ἀγορὰ ἐκ αἰτοῦ καὶ τότε μετὰ τὰς κατόπιν ἀφίξεις δύναται νὰ λειτουργήσῃ κανονικῶς ὁ συμφωνηθεὶς ἀνεφοδιασμός τῆς χώρας.

Ὁ Sir Francis, ἀφοῦ παρετήρησεν ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ματαιοῦται ὁ σκοπὸς τοῦ rationnement, τὸ ὁποῖον αἱ Δυνάμεις τῆς Συνεννόησεως ἀπεφάσισαν νὰ ἐπιβάλουν εἰς τὰ οὐδέτερα Κράτη, ὑπεσχέθη ν' ἀναφέρῃ τὴν αἰτησίαν μας καὶ νὰ τὴν ὑποστηρίξῃ.

Στ. Σκουλούδης

τὸν διὰ μέσον τοῦ διορηγμένου τοῦ Στόλου Μαυρογενή Πασσᾶ τὴν κάτωθι ἐπιστολήν:

Ἀνδριότατε ἥρω καὶ γενναῖε
Δάμπρο Κατσώνη

«Ἐφθάσαν εἰς τὰ ὅτα τοῦ Μεγαλειοτάτου καὶ εὐσπλαχνικοτάτου κυρίου καὶ αὐθέντου μου Σουλτάν Χαμίτ τὰ ἀνδρεία σου κατορθώματα καὶ ἀπορεῖ καὶ αὐτὸς καὶ ὅλον τὸ Διβάνιον τὸν διὰ ποίαν αἰτίαν καθὸ ὑπέρβους τὸν ἀπεστατήσατε καὶ κατατρέχετε τὴν ἐπικράτειαν αὐτοῦ ἥτις εἶνε πατρίς Σας χωρὶς νὰ πάθῃτε ἀδικίαν παρ' αὐτοῦ μετὰ μίαν τοιαύτην θαλάσσιον δύναμιν φερόμενος ὡς ἀσπονδὸς ἐχθρὸς αὐτοῦ. Μετὰ ὅλον τοῦτο ὅσον φθορὰν καὶ ἂν ἐπράξατε καὶ ὅσα Ὀθωμανικὰ αἵματα ἐχύσατε, ὅλα αὐτὰ τὰ συγχωρεῖ καὶ σῶς ἀναγνωρίζει μετὰ ὅλους τοὺς ὁπαδούς Σας ὡς εὐγενεῖς καὶ παντὸς φόρου ἐλευθέρους. Πρὸς τοῦτοίς δὲ εἰς μὲν τοὺς ὁπαδούς Σας χαρίζει διαδοχικῶς μίαν τῶν γῆσεων εἰς τὸ Ἰκάριον πέλαγος, ὁποῖαν αὐτοὶ ἠθελον ἐκλέξωσιν τὴν δὲ Ὑμετέραν Γενναϊότητα καθίσταται ἡ γεμὸνα καὶ χαρίζεται αὐτῇ διακοσίας χιλιάδας χρυσίου, ἂν παρατηρήτῃ ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ρωσσίας. Τὴν ἐκπληρώσιν τοῦτον πάντων, μετ' ὅρκου ἐκ μέρους τοῦ Σουλτάνου ὑπόσχομαι.»

Μαυρογενὴ Πασσᾶς

Ἄλλ' ὁ Ἕλλην καταδρομὴς, ὁ λέων τῶν θαλασσῶν Δάμπρος Κατσώνης κατεφρόνησε τὰς Σουλτανικὰς ὑποσχέσεις προτιμήσας νὰ μείνῃ ὁ ἀμείλικτος διώκτης τῶν τυράννων τῆς πατρίδος τοῦ ἐνοσιπύρου τὸν τρομόν ἀπὸ τῆς Τερέδου μέχοι τῶν Δαλματικῶν ἀπὸ τῶν καὶ πολλάκις ἀντιμετωπίσας δύο ἡνωμένους στόλους τῆς Τουρκίας καὶ Ἀλγερίας εἰς μίαν καὶ μόνην ἐκ τῶν ναυμαχιῶν τὸν φόνευσας τρεῖς χιλιάδας Τουρκο-Ἀλγερινούς. Καὶ δοὺς ὅταν ἐγκατελείφθῃ ἀνδρῶς ἐπὶ τῆς Ρωσσίας ἥτις ὑπέγραψε τὴν μετὰ τῆς Τουρκίας συνθήκην τῇ 1792 δὲν ἐδέχθη οὔτε τότε ἀκόμη νὰ θέσῃ τὸ ἔτι-

Θέλομεν αρμονικήν τὴν ζωὴν μετὰ πάντων, τὴν ἐλευθερίαν πάντων καὶ τὴν ἰσότητά πρὸς πάντας, ἀναγνωρίζοντες ὡς τὸ θεμέλιον τῆς πολιτείας ἡμῶν. Θεωρῶ δὲ εὐτύχημα ὅτι ἐν τῇ αἰδοῦσῃ ταύτῃ τὴν ἐσπερὰν αὐτὴν εὐρίσκονται συνηγμένοι συμπολίται ἐκ φυλῶν διαφόρων καὶ θρησκευμάτων διαφόρων ἵνα παρὰ ἑαυτοὺς εἰς τοὺς νεώτερον ἐξ αὐτῶν προσηλυτῶντας εἰς τὴν κοινὴν Πατρίδα τὴν διαβεβαίωσιν τὴν ἐπισημοτέραν ὅτι ἐν τῇ κοινῇ Πατρίδι ἐλεύθεροι καὶ ἴσοι πρὸς πάντας ἔσονται καὶ οἱ εἰς ἑτέραν φυλὴν ἢ Πατρίδα ἀνήκοντες συμπολίται ἡμῶν. Ὅτι δὲ λέγων τοῦτο δὲν τὸ λέγω μόνον ὡς διαβεβαίωσιν περὶ τοῦ μέλλοντος ἀλλὰ καὶ ὡς συμπεράσμα ἐκ τοῦ παρελθόντος ἐπικαλούμαι μύητας ἐκείνους τοὺς ἑτέρας; φυλῆς ἢ θρησκείας συμπολίτας ἡμῶν τοὺς ἔχσαντας ἀπὸ ἑτῶν μεθ' ἡμῶν καὶ ἐλπίζω ἀποκομισμένους τὴν βεβαιότητα περὶ τῆς ἀληθείας ἐκείνου τὸ ὅποιον λέγω καὶ περὶ τῆς ἀσφαλείας ἐκείνου, τὸ ὅποιον τὴν ἐσπερὰν ταύτην ὑπισχνούμαι.

Κύριοι, ἀνεκτίσαμεν τὴν χώραν ἐν τῇ ὁποίᾳ οἱ Πατέρες ἡμῶν ἠγωνίσθησαν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὑπέκυσαν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἔπειτα ἔχσαν μετὰ τὰς ἐλπίδας καὶ ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐπὶ τέλους ἀνέκυσαν. Τὴν χώραν αὐτὴν τὴν αἰσθανόμεθα εἰς τὰ βάθη τῆς καρδίας ἡμῶν ὡς μέλος τῆς ἑνιάιας Πατρίδος τῆς πληροῦσης τὴν καρδίαν ἡμῶν, τὴν αἰσθανόμεθα δὲ μεθ' ὅλου τοῦ περιεχομένου αὐτῆς, μεθ' ὅλων τῶν κατοίκων αὐτῆς καὶ ἀγαπῶμεν αὐτὴν μεθ' ὅλων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι τὴν οἰκοῦσι, μεθ' ὅλων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι τὴν νομιμοποιοῦσι, μεθ' ὅλων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἔωσιν ἐπ' αὐτῆς ἀνεξαρτήτως τοῦ ποῖου θρησκευματος εἶναι οὗτοι.

Δὲν ζητοῦμεν νὰ ἐξαλείψωμεν ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐδημιούργησεν ἡ ἱστορία τοῦ παρελθόντος. Ἀναγνωρίζομεν καὶ εἰς τὴν ὑπάρξασαν ἱστορίαν τῶν τελευταίων αἰώνων τὰ προϊόντα, τὰ ὁποῖα ἐδημιούργησεν ὡς πραγματικότητα, πραγματικότητα τὴν ὁποίαν κανεῖς, ἀπολύτως κανεῖς, Ἕλλην θὰ διανοηθῇ ποτὲ ν' ἀναθρέψῃ, πραγματικότητα τὴν ὁποίαν πᾶς Ἕλλην θεωρεῖ καὶ θὰ θεωρήσῃ πάντοτε σεβαστήν.

Ἐπραγματοποιήσαμεν ἐκεῖνο τὸ ὅποιον δι' ἡμᾶς ὑπῆρξεν ἐθνικὴ ἀπόλυτος ἀνάγκη, σημασίας τοιαύτης ὥστε νὰ ἐπιβάλλεται εἰς ἡμᾶς ἡ θυσία τοῦ παντός ἂν θὰ ἐπρόκειτο καὶ ἐπὶ στιγμὴν νὰ ὑπάρξῃ καὶ ὁ ἐλάχιστος κίνδυνος ἀποσπάσεως τοῦ μέρους, τὸ ὅποιον

ἐνωθεν ἀπαξ μετὰ τῆς μητρὸς Πατρίδος ἀποτελεῖ ἐσαεὶ ἀδιάσπαστον ἀπ' αὐτῆς ὅλον (χειροκροτήματα καὶ ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγαί) ἀδιάσπαστον ὅλον, τὸ ὅποιον δ' ἀκολουθήσῃ τῇ τύχῃ τοῦ ὅλου. Θὰ ὑπάρξῃ ἐλεύθερον ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἐλεύθερον καὶ τὸ σύνολον καὶ τὸ ὅποιον δὲν θὰ γίνῃ δούλον παρὰ τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν καὶ τὸ σύνολον θ' ὑποδουλωθῇ!

(Ζήτω ἡ Ἑλλάς. Ζήτω ἡ Θράκη).

Ἀλλὰ, Κύριοι, οὕτως ἐννοοῦντες τὴν ἐξασφάλισιν αὐτῆς, ἐπαναλαμβάνω νὰ εἶπω ὅτι διατηροῦμεν πλήρη σεβασμὸν πρὸς τὴν κατάστασιν ἣτις ἐν αὐτῇ ὑφίσταται διότι ἀναγνωρίζομεν ταύτην ὡς μίαν πραγματικότητα, πραγματικότητα πρὸς τὴν ὁποίαν τρέφομεν τὰ εὐμενέστερα τὰ φιλικώτερα αἰσθήματα ἀνεξαρτήτως τοῦ πνεύματος τῆς δικαιοσύνης, τοῦ πνεύματος τῆς ἐλευθερίας, τὸ ὅποιον ἀποτελεῖ τὸν ἀκρογωνιαίον λίθον τοῦ πολιτεύματος καὶ ἐπὶ πλέον τὸν ἀκρογωνιαίον λίθον τῆς Ἑλληνικῆς διανοητικότητος οἷα ἐνεφανίσθη ἐν τῷ κόσμῳ ἀπ' ἧς γίνεται λόγος περὶ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ μέχρι τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ὑπάρξῃ ἀκόμη ὁ ἑλληνισμός ἐν τῇ ζωῇ, ἐν τῇ δράσει, ἐν τῇ σκέψει, ἐν τῇ ἐνεργείᾳ.

Ἡ Θράκη ἐν τῇ μορφῇ τὴν ὁποίαν ἔχει ἤτο πρὶν τὸ ἀντικείμενον τῶν ὀνείρων, τῶν ἐλπίδων, τῶν ἀγώνων τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Εἶνε ἤδη τὸ ἀντικείμενον τοῦ ὅπου νὰ διαφέροντος τοῦ ὅλου Ἑλληνικοῦ Κράτους. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς κατὰ τὴν ὁποίαν κατηρτίσθη ἡ Κυβέρνησις ἡ πρώτη ἀπόφασις αὐτῆς ἦτο νὰ σπεύσωμεν πρὸς τὴν Θράκην, ἵνα ἴδωμεν τὰς ἀνάγκας αὐτῆς νὰ μελετήσωμεν τὰ συμφέροντά αὐτῆς, καὶ νὰ χρησιμοποιήσωμεν ὅσον αἱ περιστάσεις ἐπιτρέπουν ὅλοκληρους τὰς δυνάμεις ἡμῶν, ἵνα πρὸς τὰς ἀνάγκας ἐκεῖνας ἀποκριθῶμεν, ἵνα τὰ συμφέροντα αὐτῆς ἐξυπληρήσωμεν. Εἶμαι εὐτυχὴς ὅτι μετὰ μακρὸν διάστημα ἐγένετο δυνατόν νὰ ἔλθω ἐνταῦθα διὰ νὰ ἴδω τὴν κατάστασιν, νὰ μελετήσω τὰς ἀνάγκας, νὰ ἐρευνήσω τὰ συμφέροντα καὶ νὰ ἀσχοληθῶ ὅπως καὶ ὁλόκληρος ἡ Κυβέρνησις θέλει ἀσχοληθῇ εἰς τὸ νὰ ἐξεύρωμεν τί δέον γενέσθαι, ἵνα εἰς τὴν χώραν τὴν τοσαῦτα παθοῦσαν, εἰς τὴν χώραν τὴν πονέσασαν ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν χώραν τὴν ὁποίαν δύναμαι νὰ βεβαιώσω τοσοῦτον ἀγαπημένην παρὰσχόμεν πᾶσαν ἡμῶν τὴν ἐπικουρίαν καὶ πᾶσαν ἡμῶν τὴν συνδρομήν.

Ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἀνάγκην τῆς συνε-

γασίας πάντων. Ἡ Κυβέρνησις ἀπορρέουσα ἐκ τοῦ Λαοῦ ἔχει τὴν πεποίθησιν ὅτι οὐδὲν γενναῖον δύναται νὰ ἐπιχειρηθῇ ἄνευ οὐχὶ μόνον τῆς ἐμπιστοσύνης ἀλλὰ καὶ ἄνευ τῆς συμπαράσεως τοῦ λαοῦ. Ὁ λαὸς εἶναι ἐκεῖνος ἐπὶ τῶν συμφερόντων τοῦ ὁποίου καλεῖται νὰ ἐπιδράσῃ ἡ Κυβέρνησις, ὁ λαὸς εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐν ἐπιγνώσει κρίνων καὶ μελετῶν τὰ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως θέλει δυναθῇ νὰ ἐνεργήσῃ ὥστε τὰ μέτρα ταῦτα τὴν προσηκούσαν νὰ λάβωσι μορφὴν καὶ τὴν ἀναγκαίαν νὰ ἔχωσιν ἀποτελεσματικότητα καὶ τὴν σύμπραξιν ταύτην ζητοῦμεν ἀπὸ ὁλόκληρον τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, τὴν

σύμπραξιν ταύτην ζητοῦμεν καὶ ἀπὸ τὸν Θρακικὸν Λαόν κατὰ τὰ σημεῖα ἐκεῖνα κατὰ τὰ ὁποῖα ἰδιαίτερος τὰ συμφέροντα αὐτοῦ θέλουσι γίνεαι ἀντικείμενα τῆς ἀπασχολήσεως ἡμῶν τῆς εὐρυτάτης.

Πέποιθα ὅτι τὴν σύμπραξιν ταύτην θὰ τὴν ἔχωμεν. Ἐπιτρέπατέ μοι Κύριοι καὶ Κύριοι, νὰ ὑψώσω τὸ ποτήριον καὶ νὰ παρακαλέσω ὑμᾶς νὰ πίετε ὑπὲρ τοῦ Θρακικοῦ Λαοῦ, ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ ἀναπτύξεως αὐτοῦ ὡς μέλους τῆς μιᾶς ἐνιαίας καὶ ἀδιαίρετου Πατρίδος.

Ζήτω ὁ Θρακικὸς Λαός!

(Ζητωκραυγαὶ παρατεταμέναι).

ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΚΟΠΟΥ ΤΗΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Ἡ τελικὴ κατεῦθυνσις τῆς Καθαρᾶς Συν-αλλαγματικῆς Πολιτικῆς μεταξὺ τῶν συγχρόνων συγγραφέων τῆς Κοινωνικῆς Οἰκονομίας ἀπετέλεσεν ἀντικείμενον μακρῶν ἐπιστημονικῶν συζητήσεων καὶ εἰδικῶς μετὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον ὁ ὁποῖος ἐπέφερε διατάραξιν εἰς τὸ Διεθνὲς Ἐμπόριον καὶ Διεθνὴ Κυκλοφορίαν.

Καὶ οἱ μὲν ὑπεστήριξαν τὴν γνώμην, ὅτι ὁ κύριος σκοπὸς τῆς Συναλλαγματικῆς Πολιτικῆς δέον νὰ στρέφεται εἰς τὴν διόρθωσιν τῶν χρηματικῶν ἰδιοτήτων τοῦ χρήματος, ἵνα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον γίνῃ δυνατὴ μία κανονικὴ ἐξέλιξις τῶν συναλλαγῶν, οἱ δὲ ὑπεστήριξαν, ὅτι πρὸ πάσης διορθώσεως ἀναγκαῖα εἶναι ἡ παρῴσις τῆς Διανομισματικῆς τιμῆς τοῦ χρήματος ἡ ἀστάθεια τοῦ ὁποῖου ἐπέφερε τὴν γενικὴν ἐξάρθρωσιν τῆς Διεθνούς Οἰκονομίας.

Τὴν θεωρίαν τῆς διορθώσεως ὑπεστήριξαν διάφοροι Αὐστριακοὶ οἰκονομολόγοι ἐκ τῶν συμπερασμάτων τὰ ὁποῖα ἐξήγαγον ἐκ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἰσοζυγίου τῆς χώρας των, τοῦ ὁποῖου κατὰ τὸ 1920 ἡ εἰσαγωγὴ πρῶτον κατὰ 43 ο/ο ἡ δὲ ἐξαγωγὴ κατὰ 33 ο/ο.

Τὴν διαφορὰν ταύτην παρὰ τὴν μεγάλην ἀπώλειαν τοῦ ἐξαγωγῆως κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἀπέδιδον εἰς τὴν ἐξασθένεισιν τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ἀξίας τοῦ νομίσματος των.

Ὅταν τὸ νόμισμα ἔχῃ ὑποστῇ μεγάλην πτώσιν ἔναντι τῶν τιμῶν τῶν ξένων νομισμάτων πρὸς τῆς παρῴσις, ἀπαραίτητος εἶναι ἡ διόρθωσις τῆς τιμῆς του, ἥτοι ἡ ὑψώσις αὐτοῦ μέχρι σημείου ἐπιτρέποντος τὴν

ἀνάληψιν τῆς ἀνταλλακτικῆς ἰκανότητος τῆς χώρας, ἂν ὅχι ἐπὶ ὅλων τῶν ἐπιπέδων τῆς Διεθνούς κυκλοφορίας, τοῦλάχιστον ἐπὶ ἀριθμοῦ ἐξ αὐτῶν.

Τὰ ἀποτελέσματα ἐκ τῆς διορθώσεως αὐτῆς θὰ ἐπιφέρουν καταστροφὴν τοῦ λανθάνοντος οἰκονομικοῦ καθεστώτος, πλὴν ὅμως, εἰς τὴν καταστροφὴν αὐτὴν διακρίνουν τὴν ἀληθὴ ἐννοίαν τῆς ἐξυγιάνσεως, διότι μετὰ τὴν κατάρρευσιν θὰ παραμείνῃ ὁ πραγματικὸς παραγωγικὸς κόσμος κλεισμένων τῶν ἐπιχειρήσεων ἐκείνων, οἱ ὁποῖαι ἐδασίζοντο ἐπὶ θραύσεων ἐξαγωγῆς.

Ἡ ἀνωτέρω ὅμως διορθωτικὴ πολιτικὴ ὡς ἀπεδείχθη δὲν ἔχει ἀποτελέσματα τοιαῦτα βοηθῶντα τὴν κανονικὴν ἐξέλιξιν τῶν συναλλαγῶν, διότι ἡ παραγωγὴ καὶ ἡ γένεσις οἰκονομίας ἔχει ἀνάγκην μιᾶς ἀμεταβλήτου καὶ σταθερᾶς ὑπολογιστικῆς μονάδος ἐπὶ χρόνον μακρὸν.

Τοιαῦτα ἐγχειρήματα μόνον πρὸς διόρθωσιν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς χώρας εἶναι κατάλληλα ὅταν ἡ νομισματικὴ μονάδα λόγῳ μεγάλῃς πτώσεως ἔχῃ χάσει τὴν ὡς ἀνταλλακτικὸν ὄργανον ἰδιότητά της. Συνεπῶς αἱ προσπάθειαι αὗται μόνον πρὸς διόρθωσιν τῶν κυκλοφορούντων ἰδιοτήτων στρέφονται.

Ἡ ἑτέρα μερὶς τῶν συγγραφέων ἡ ὑποστηρίξουσα τὴν παρῴσιον πολιτικὴν ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς πολιτικῆς, διὰ τῆς παρῴσεως τοῦ συνόλου ἐγγονεῖ:

1) Παρῴσιν τῆς Διανομισματικῆς τιμῆς τοῦ χρήματος, δηλ. σταθεροποίησιν τῆς τιμῆς τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος ἔναντι τῶν νο-

μισμάτων των άλλων χωρών, και

2) Την σταθεροποίησιν της εσωτερικής αγοραστικής δυνάμεως του χρήματος, δηλ. διατήρησιν σταθεράς σχέσεως των τιμών των αγαθών και αξίας του νομίσματος.

Πάσα ύψους ή πτώσεως της Διανομισματικής τιμής επιφέρει κρίσιν εις την κανονικήν εξέλιξιν της παραγωγής και εμπορίου. Συνεπώς ή διατήρησις μιᾶς παγίας σχέσεως μεταξύ των ανταλλακτικῶν χρηματικῶν μονάδων των διαφόρων χωρῶν, αποδίδει εις τὸν ἐξοβελισμὸν των διακυμάνσεων, ὅποτε δίδεται εὐκαιρία πρὸς κανονικὴν εξέλιξιν της παραγωγῆς καὶ τῆς ἐν γένει καλῆς λειτουργίας τοῦ Διεθνoῦς εμπορίου.

Ἡ διατήρησις της Διανομισματικῆς τιμῆς τοῦ χρήματος δὲν νοεῖται πρὶν ἢ ἡ αγοραστικὴ δυνάμις δὲν σταθεροποιηθῇ. Τοῦτο ὅμως εἶναι δυσκολώτατον, διότι δέον ἡ Διεθνῆς Οἰκονομία νὰ ἔχη στεθεροποιήσει τὰς καθ' ἑκάστον διανομισματικὰς τιμὰς διὰ χρυσοδρομικῆς πολιτικῆς διότι ἄλλως εἶναι ἀδύνατος ἡ διατήρησις σταθεράς σχέσεως μεταξύ ἀγαθῶν καὶ ἐσωτερικῆς αγοραστικῆς δυνάμεως τοῦ χρήματος. Ἐπὶ τούτου παράδειγμα ἔχομεν τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Β. Ἀμερικῆς αἱ ὁποῖαι δὲν διετήρησαν σταθερὰν τὴν σχέσιν αὐτήν, διότι αἱ νομισματικαὶ μονάδες των λοιπῶν χωρῶν υπέκειντο εἰς διακυμάνσεις.

Πλὴν ὅμως εἶναι ἀπαραίτητος ἡ σταθεροποίησις τῆς ἀγορ. δυνάμ. τοῦ χρήματος διότι αἱ διακυμάνσεις ἐπιφέρουν ἀναρχίαν των τιμῶν καὶ καθιστοῦν ἀδύνατον τὴν διαμόρφωσιν τοῦ εμπορίου καὶ τῆς παραγωγῆς. Ἐπὶ πλέον εἶναι δυνατόν νὰ προσδάλωσιν ὅχι μόνον τὴν οἰκονομικὴν ἀλλὰ καὶ τὴν κοινωνικὴν συγκρότησιν τῆς χώρας προκαλοῦσαι ἀλλοιώσεις των προσόδων καὶ ἰσοδημάτων. ἀιώνιας μεταξύ ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν, ἀπεργίας, κρίσεις κτλ.

Ἡ αγοραστικὴ δυνάμις τοῦ χρήματος προσδιορίζεται ὑπὸ γεγονότων προσερχομένων ἐκ μέρους των ἀγαθῶν (αὐξήσεις ἢ μείωσις τῆς παραγωγῆς) καὶ ἐκ μέρους τοῦ χρήματος (ναντι των ἀγαθῶν. Δηλαδή, ὅταν ἡ παρα-

γωγή των ἀγαθῶν μένῃ ἀμετάβλητος, ἡ αγοραστικὴ δυνάμις τοῦ χρήματος (ἐπὶ σταθερᾷ κυκλοφορίᾳ) παραμένει ἡ αὐτή, ὅταν ὅμως τὸ πλῆθος τοῦ χρήματος ἀλλοιοῦται, τότε ἐπέρχεται ἀλλοίωσις τῆς ὑπαρχούσης σχέσεως μεταξύ ἀγαθῶν καὶ χρήματος. Συνεπῶς αὐξανόμενη τῆς ποσότητος τοῦ χρήματος ἡ αγοραστικὴ δυνάμις κατέρχεται καὶ ἀντιστρόφως μειουμένης τῆς ποσότητος ἀνέρχεται. Φυσικῶς τῷ λόγῳ σπουδαιότατον ρόλον τῆς διαμορφώσεως των τιμῶν καίξει ἡ κυκλοφορικὴ ταχύτης καὶ αἱ πιστώσεις των ὁποίων ἡ κίνησις δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ἐξουδετέρωσιν τῆς δράσεως τοῦ χρήματος.

Ἐκ των ἀνωτέρω καταλήγομεν ὅτι ὁ τελικὸς σκοπὸς τῆς Συναλλαγματικῆς Πολιτικῆς δεῖν νὰ εἶναι ἡ παγίωσις τῆς Διανομισματικῆς τιμῆς τοῦ χρήματος. Πάντως παγίωσις τῆς διανομισματικῆς καὶ τῆς ἐσωτερικῆς αγοραστικῆς δυνάμεως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συντελεσθῇ διότι ἐξαρτᾶται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ τῆς ἐπιτυχίας σκοπῶν ἀνηκόντων εἰς ἄλλας σφαῖρας καὶ εἰδικῶς των σκοπῶν τῆς Δημοσιονομικῆς Πολιτικῆς, ἰσορροπήσεως των σκελῶν τοῦ Προϋπολογισμοῦ καὶ οἰκονομικοῦ ἰσοζυγίου (χρεαπαιτήσεις, Ἐμπορικὸν Ἴσοζυγιον) ὡς καὶ ἄλλων Θεμάτων τῆς Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς, ἅτινα ἡ Ἐπιστήμη μέχρι ταῦτα δὲν κατώρθωσε νὰ συνδράσῃ κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ὑπὸ τῆς Συναλλαγματικῆς Πολιτικῆς ἐπιδιωκομένην παγίωσιν.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΖΑΜΑΝΟΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Οἱ ἀξιότιμοι κ. κ. συνδρομηταὶ τῆς «Νέας Ἐποχῆς» ἃς ἔχουσιν ὑπ' ὄψιν των ὅτι αἱ συνδρομαὶ εἶναι προπληρωταί.

Πρὸς διευκόλυνσιν ὅθεν τῆς ἐκδόσεως παρακαλοῦνται θερμῶς ὅπως εὐαρεστηθοῦν καὶ ἐμβάσουν τὰς συνδρομὰς των τοῦ Βου ἔτους.

ΑΡΙΣΤΟΥ ΚΑΜΠΑΝΗ

ΠΑΛΑΙΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ ΜΕ ΤΟΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΓΟΥΝΑΡΗΝ

«Ἀκρόπολις» 18 Μαρτίου 1912

«Ὀλίγας ἡμέρας πρὸ των ἐκλογῶν, τὴν ἐπομένην ἀκριβῶς τῆς μεταβάσεως τοῦ Πρωθυπουργοῦ σὺν Πάτρᾳς, μερικοὶ φίλοι τοῦ κ. Γούναρη ἀπετέλεσαν πρόχειρον διαδήλωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ μὲ εἰκόνας καὶ ἀλαλαγμούς. — Γούναρη !

— Γουναρέϊκο !

— Γουναροφορία !

Μερικοὶ συνεβούλευσεν ἐκ τῆς ἀφορμῆς ταύτης τοὺς Γουναρικοὺς, νὰ μὴ προβαίνουν εἰς τειαύτας ἐκδηλώσεις, διότι ἐξάπτουν τὸν Πατριὸν Βενιζελισμόν, καὶ χάνει ὁ ἀρχηγὸς των ἐκλεκτοὺς ψήφους προσωπικῆς ἐκτιμῆσεως.

Τὸ εἶπαν αὐτὸ εἰς τὸν κ. Γούναρην μίαν ἑσπέραν ποῦ ἦτον ἤδη πλέον ἀνοιγμένο τὸ πολιτικὸν του σαλόνι καὶ ὁ Γούναρης ἔγινε καταπόρφυρος ἐξ ὀργῆς.

Καὶ μὲ παλλομένην φωνὴν εἶπε πρὸς τὸ ἀκροατήριόν του, τὸ ὅποιον εὐλαβητικὰ τὸν ἔκουε (ἤμου παρῶν) περίπου τὰ ἑξῆς :

— Εἰπῆτε εἰς δοὺς ὅς λέγουσιν αὐτὰ τὰ πράγματα, ὅτι ἐγὼ δὲν ἐννοῶ νὰ κορυφῶ ὅπισθ' ἀπὸ τὸν δάκτυλόν μου.

Ἐγὼ εἶμαι ἀντιπολιτευόμενος. Ἐγὼ δὲν φρονῶ διὰ διὰ τῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Βενιζέλου σῴζεται τὸ Κράτος. Διαφωνῶ σχεδὸν θεμελιωδῶς πρὸς αὐτόν. Ἄν ἐκλεγῶ καὶ μεταβῶ εἰς τὴν Βουλὴν, θ' ἀντιπολιτευθῶ τὴν Κυβέρνησιν.

«Ὅθεν οἱ μέλλοντες νὰ μὲ ψηφίσουν διὰ νὰ ἔχη ἡ ψήφος των πολιτικὴν σημασίαν, θὰ μὲ ψηφίσουν ὡς ἀντιπολιτευόμενον. Ὅχι διότι τοῦ ἀρέσει τὸ γένι μου ἢ τὸ πρόσωπόν μου. Ψήφοι προσωπικῆς συμπαιδείας, εἶνε ψήφοι ἀνευ πολιτικῆς ἐννοίας, ψήφοι πολιτῶν ἀνοήτως διαχειριζομένων τὰ πολιτικά των δικαιώματα. Τοιαύτας ψήφους, κύριοι, δὲν τὰς χρειάζομαι.»

Καὶ πιθανὸν θέλων νὰ ἐπικυρώσῃ τὰ ὅσα εἶπεν ἐκεῖνο τὸ βράδυ, μετέβη εἰς τὸ Ἀγιον καὶ ἐξεφώνησε τὸν γνωστὸν πολιτικὸν λόγον, τοῦ ὁποίου τὸ εὐγλωττον κείμενον ἐδημοσιεύθη ἀκριβῶς εἰς τὸν «Νεολόγον» των Πα-

τρῶν καὶ ἐντελῶς ἀλλοιωμένον εἰς τὰς «Ἀθηναῖκας ἑφημερίδας».

«Ὁ κ. Γούναρης εἶνε κατὰ τῆς εὐρείας περιφερείας, ἡ ὁποία νοθεύει τὸ φρόνημα των ἐκλογέων καὶ ὑπὸ μίαν ἔποψιν συντελεῖ εἰς τὴν δημιουργίαν κομματιδίων εἰς τὴν Βουλὴν.

«Ὁ κ. Γούναρης φρονεῖ ὅτι εἶνε μέγα κακὸν ἡ διάσπασις των κοινοβουλευτικῶν δυνάμεων. Καὶ συγχρόνως νομίζει ὅτι πρέπει νὰ δοκιμασθῇ ἡ στενωπότης Διαμερισματικῆς ἢ ἐκλογικῆς περιφέρειας μὲ ἓνα βουλευτήν.

Ἐἶχε τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ ἀναθεωρητικὴ Βουλὴ θὰ ὑπεβίβουε τὸν ἀριθμὸν των βουλευτῶν εἰς 120. Καὶ αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ Ἐλλὰς θὰ διηρθεῖτο εἰς 120 ἐκλογικὰ διαμερίσματα.

Καὶ θὰ εἶχε πλεονεκτήματα, φρονεῖ, ἡ διαίρεσις αὐτῇ. Ἐν πρώτοις θὰ καθίστατο δυνατὴν τὴν ἀντιπροσωπεῖαν τοῦ ἀγροτικῆς πληθυσμοῦ, οἱ ὁποῖοι σχεδὸν δὲν ἀντιπροσωπεύονται μὲ τὸ σημερινὸν σύστημα. Ἐξ ἄλλου θὰ κατήργει τοὺς συνδυασμούς. Ἀκόμη θὰ καθίστατο ἀδύνατον τὴν δημιουργίαν πολλῶν κομματιῶν. Ὡς περιωρίζοντο τὰ κόμματα εἰς δύο—δρα ἀκριβῶς ἀπαιτοῦνται τὰ κόμματα εἰς οὐδὲν λειτουργίαν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ οὐθμοῦ. Ἐκαστος βουλευτῆς θ' ἀντιπολιτευέται ὑπὲρ τοὺς 22.000 ἐκλογεῖς ὅπως ὥστε νὰ ἀποκλείεται καὶ ἡ πιθανότης τῆς δωροδοκίας.

Κάποτε δ κ. Γούναρης δριμύων εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τὴν προταθείσαν τότε πρόθετον φορολογίαν τοῦ καπνοῦ, εἶπεν ὅτι καὶ ὁ καπνὸς δὲν πρέπει νὰ ἐπιβαρύνεται καὶ πολὺ διότι εἶνε ἓνα εἶδος Πρωτῆς ἀνάγκης. Ἄν τοῦτο εἶνε ὑπερβολὴ, διὰ τὸν κ. Γούναρην ἀτομικῶς δὲν εἶνε, ἀλλ' ὅσον τρομερώτερον καμπιστὴν δὲν εἶδαμεν. Τὸ ἀντίθετον συμβαίνει, μὲ τοὺς κ. κ. Βενιζέλον καὶ Δημητράκοπουλον, οἱ ὅποιοι δὲν καπνίζουν διόλου...

Ἀντίποδες λοιπὸν !

Ιούλιον 1921 307 φράγκα, τὸν Ιούλιον τοῦ 1922 302 φράγκα, τὸν Ιούλιον τοῦ 1924 366 φράγκα, τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1924 377 φράγκα, τὸν Ιούλιον τοῦ 1925 390 φράγκα, καὶ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1925 401 φράγκα.

Εἰς τὴν Ἰταλίαν: τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον κατὰ τὸ 1914 ἐτιμᾶτο 100 λιρέττας, εἶχε τὸν Ιούλιον τοῦ 1918 286 λιρέττας, τὸν Ιούλιον τοῦ 1921 494, τὸν Ιούλιον τοῦ 1924 512, τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1924 573, τὸν Ιούλιον τοῦ 1925 598 καὶ τὸν Αὐγούστον τοῦ 1926 610 λιρέττας.

Εἰς τὴν Βουλγαρίαν: τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐτιμᾶτο κατὰ τὸ 1914 100 λέβια, εἶχε τὸν Ιούλιον τοῦ 1921 1910 λέβια, τὸν Ιούλιον τοῦ 1922 2643 λέβια, τὸν Ιούλιον τοῦ 1924 2810 λέβια, τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1924 3010 λέβια καὶ τὸν Ιούνιον τοῦ 1925 3171 λέβια.

Εἰς τὸ Βέλγιον: τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον πρὸ τοῦ πολέμου εἶχε 100 φράγκα, σήμερον ἔχει περίπου 480 φράγκα.

Τὴν Ἑλλάδα δὲν τὴν ἀναφέρει δυστυχῶς ὁ στατιστικὸς πίναξ. Εἶνε ὅμως γνωστὸν, ἔκ τῆς στατιστικῆς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ὅτι ἐν Ἑλλάδι ὁ τιμὰριθμὸς τῆς ζωῆς εἶνε σήμερον 1490 περίπου. Δηλαδή τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶχε κατὰ τὴν 1914 100 δραχ., τιμᾶται σήμερον κατὰ μέσον ὅρον 1490 δραχμάς.

Ὡς προστεθὴ τέλος ὅτι ἐκ τῶν βαρύνοντων Κρατῶν, εἰς τὴν Αὐστρίαν, κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1925, τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον πρὸ τοῦ πολέμου εἶχεν 100 κορώνας, τιμᾶται σήμερον 1.443.200 κορώνας!

Τὸ περιοδικὸν «Ἐκὸνομιστὴν» δημοσιεύει ὡσαύτως, ἐνδιαφέροντα στατιστικὸν πῖνακα

καὶ τῶν τιμῶν τῆς χονδρικῆς πωλήσεως εἰς τὰ διάφορα Κράτη. (Αἱ τιμαί, ἐπὶ τῇ δάσει τῶν ὁπλῶν καταρτίζεται ὁ τιμὰριθμὸς τῆς ζωῆς, εἶνε αἱ τῆς λιανικῆς πωλήσεως).

Κατὰ τὸν πῖνακα τοῦτον, ὁ μέσος ὅρος τῶν τιμῶν τῆς χονδρικῆς πωλήσεως εἰς τὰ διάφορα κράτη εἶνε ὁ ἐξῆς, λαμβανομένου ὡς βάσεως τοῦ ἀριθμοῦ 100. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν 156, (δηλαδή τὰ πράγματα τὰ ὁποῖα πρὸ τοῦ πολέμου ἐπωλοῦντο εἰς τὴν Ἀγγλίαν 100 λίρας σήμερον ἔχουν 156 λίρας), εἰς τὴν Τσεχοσλοβακίαν 996 (ἐπίσης τὰ πράγματα τὰ ὁποῖα εἶχον κατὰ τὸ 1914 100 κορώνας σήμερον ἔχουν 996 κορώνας) εἰς τὴν Δανίαν 186, εἰς τὴν Ὀλλανδίαν 155, εἰς τὴν Νορβηγίαν 237, εἰς τὴν Ἰσπανίαν 184, εἰς τὴν Σουηδίαν 159, εἰς τὴν Ἑλβετίαν 159.2, εἰς τὴν Αὐστρίαν 169.7, εἰς τὰς Ἰνδίας 160, εἰς τὸν Καναδᾶν 159.5 εἰς τὴν Νότιον Ἀφρικὴν 126.6 εἰς τὴν Κίναν 160, εἰς τὴν Ἰαπωνίαν 200, εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας 160.4, εἰς τὴν Ρωσίαν (μὲ τιμὰς εἰς χρυσὰ ρούβλια) 173, εἰς τὴν Γερμανίαν 144.5 (εἰς χρυσὰ μάρκα), εἰς τὴν Γαλίαν 555 καὶ εἰς τὸ Βέλγιον 567.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει οὕτω τὸ ἐξῆς ἀναμφισβήτητον συμπέρασμα: «Ὅτι μετὰ τὸν πόλεμον, ἀνεξαρτήτως νομισματικῆς διαφορᾶς ἢ ἄλλων τοπικῶν λόγων, ἐπῆλθε, γενικῶς, αὐξήσις τῶν τιμῶν ἐν σχέσει πρὸς τὰς προπολεμικάς, κομινωμένη μετὰ 50—80 τοὺς ἑκατόν. Ἡ αὐξήσις αὕτη ὀφείλεται ἀναμφισβήτητως εἰς τὴν ἐπελθοῦσαν συνεπείᾳ τοῦ πολέμου, μεταβολὴν τῶν συνθηκῶν τῆς παγκοσμίου διομηχανίας καὶ τῆς παγκοσμίου παραγωγῆς.

ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ΚΡΙΤΙΚΟΥ ΝΤΕ ΣΙΒΡΙΕ

Ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἐν τῷ μεταξύ ἡ μεγάλη μάχη ἐκτυλίχθη εἰς εἰς πλάτος 800 χιλιομέτρων, ἐξηκολούθει μέσῳ τῆς καταρρεύσεως τῆς γερμανικῆς πολεμικῆς μηχανῆς. Ὅπως ἔλεγεν ὁ Μισελὲ τὸ 1842 ἡ Γερμανικὴ δύναμις συνίσταται ἀπὸ βαρύνοντα ἀπὸ ρουτίαν καὶ ἀπὸ μηχανικὰς ἐνασχολήσεις. Ὅταν παρουσιασθῇ τὸ ἀπρόοπτον ἡ ρουτίνα ἐκλείπει καὶ δὲν ἀπομένει πλέον τίποτε. Τὴν 12ην Ὀκτωβρίου μόνον εἰς τομεὺς τῆς γραμμῆς Χίνδεμπουργ

ἐν τῇ περιφερείᾳ Λαφὲρ ἀνδίσταται ἀκόμη ἀλλ' ἔχει ἤδη υπερφαλαγγισθῇ ἀπὸ τὰς ἀγγλικὰς φάλαγγας προχωροῦσας ἀπὸ τὸ Σάν Κεντὲν καὶ ἀπὸ τὰς γαλλικὰς τὰ προερχομένας ἐκ τοῦ Λύς. Τὴν 13 Ὀκτωβρίου εἰς τὴν ἀριστερὰν πτέρυγαν ἡ Διζμουάνδη κατελήφθη ἀπὸ τοὺς Γαλλοβέλγους. Ἡ ἀριστερὰ πτέρυξ τῶν Γάλλων παρέμεινε ἀκάλυπτος.

Τὴν 16 ὁ υπερφαλαγγικὸς ἐλιγμὸς τῶν συμμάχων φαίνεται στραθερός. Οἱ Ἀγγλοὶ ἀποβιβάζονται εἰς τὴν Ὀστάνδην ἐνῶ ὁ βα-

σιλεὺς Ἀλβέρτος ὠθεῖ τὰ στρατεύματά του πρὸς τὸ Τουρού τὸ Τίετ τὸ Κουρτραί καὶ προχωρεῖ πρὸς τὸν Λύς. Τὰ γερμανικὰ χαρὰκώματα ἀφῆθησαν ὀλισθεν.

Τὸ Γαλλικὸν ἱππικὸν προχωρεῖ τὴν Γάνδην, εὐρισκομένην πολὺ ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ μέτωπον τῆς ἐπιθέσεως.

Τὴν 20 Ὀκτωβρίου ἡ γραμμὴ Χίνδεμπουργ δὲν υφίσταται πλέον. Ἡ δευτέρα γραμμὴ παρὰ τὸ Συσὸν διαρρηγνύεται ἀπὸ τὴν στρατιάν τοῦ Γκιγιωμά.

Ἡ τρίτη καὶ τελευταία γερμανικὴ γραμμὴ, περίπου ἀδικτος, κεῖται διερρηγμένη περὶ τοῦ Κατὸ, βάλλεται ἐκ τῶν πλαγίων διὰ τῆς βορείας ἐπιθέσεως ἥτις φθάνει εἰς εἰς τὸ Ρουμπαι καὶ τὸ Τουρκοῦαν.

Τὴν στιγμὴν αὐτὴν 160 ἰσχνὲς μεραρχίαι μένουν εἰς χεῖρας τοῦ Λούνεντορφ. Καὶ ἐπειδὴ 30 ἦσαν αἱ ἐφεδρεῖαι τῶν τοιμῶν μόνον 10 ἠδύναντο νὰ ἀποτελέσουν τὴν μεγαλειότητα δυνάμιν ἐλιγμοῦ.

Οἱ Σύμμαχοι εἶχον εἰς τὴν γραμμὴν 215 μεραρχίας αἱ ὁποῖαι δυναμικῶς ἀνταπεκρίνοντο πρὸς 250 γερμανικάς. Συνεπείᾳ τούτου ὁ Λούνεντορφ τρομοκρατεῖται. Διακηρύσσει τὴν κατάστασιν ἀπελπιστικὴν, ἀγγέλλει εἰς τὸ Ραῖχσταγ τὴν 25 Ὀκτωβρίου τὴν ἐπικείμενην καταστροφὴν καὶ τὴν ἐπομένην παρατείνεται.

Ἄλλ' ἂν αἱ διαπραγματεύσεις διὰ τὴν ἀναχωρὴν προχωροῦν ὁ στρατάρχης Φὸς δὲν παύει ἐνεργῶν πρὸς ὅλα τὰ σημεῖα. Τὴν 2 Νοεμβρίου τὸ Βαλαινσιέν, σπουδαῖον στήριγμα ἀμυντικῆς γραμμῆς κυκλοῦται. Τὴν 5 αἱ τέσσαρες στρατιαὶ Χόρν, Μπίλκ, Ρώλινσον καὶ Ντεμπενὲ ρίπτονται ὁμοῦ μετὰ τοῦ Βαλαινσιέν καὶ τοῦ Γκιζ. Καταλαμβάνεται τὸ Ταντρισί.

Καὶ πανταχοῦ ἀπὸ τοῦ ἀριστεροῦ πρὸς τὸ δεξιὸν, ἀπὸ τὴν Γάνδην μέχρι τοῦ Μόζα ἡ καταδίωξις ἐξακολουθεῖ ἀπηνῶς. Τὴν 9 οἱ Ἀμερικανοὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ Σεδάν. Τὴν στιγμὴν αὐτὴν ὁ Καστελνὸ καὶ ὁ Μανζέν—ὁ τελευταῖος οὗτος εἶχε μεταφερθῇ εἰς Λωρραίνην μετὰ τὴν ἐνδοξὸν 10ην στρατιάν του—προχωροῦν συνδεδεμένοι μετὰ τὴν στρατιάν τοῦ Πέροισκ. ἐπιτεθέντες εἰς τὸ Σέλ, υπερβαίνουν τὸ Μῆτς καὶ βαδίζουν μετὰ τὸν Μοσελλὲ καὶ Ρήνον κατὰ τῶν συνκοινωνιῶν τῶν Γερμανικῶν στρατιῶν.

Ἡ μεγαλειτέρα στρατιωτικὴ καταστροφὴ διαφαίνεται. Μέσα εἰς χαράδρας ἀποκοπέντα τάγματα καὶ πυροβόλα ἐγκαταλείμμενα. Οἱ σύμμαχοι βαδίζουν ὡσαύτ' ἐνὸς ὕψους πλῆγματος νὰ ἀνατρέψουν τὴν Γερ-

μανίαν ὁλόκληρον συνεπείᾳ τῆς καταστάσεως τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ.

Ἀλλὰ τὴν 11 Νοεμβρίου ἐπεγράφη ἡ ἀνακατὴ ἐνῶ οἱ Χοεντζόλερ ἐδραπέτευον—ἀλλ' ἤτηθη εἰς ἐπὶ τοῦ ξενικοῦ ἐδάφους ἡ Γερμανία, ἀπαραβίαστος εἰς τὸ ἔδαφός τῆς ἐσώθη.

—III Ἰταλικὴ νίκη

Ἡ Βουλγαρικὴ κατάρρευσις ἔσχεν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ Ὀκτωβρίου βαθὺν ἀντίκτυπον εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν μοναρχίαν. Τὸ οἰκοδόμημα τῶν Ἀψβούργων ὑπονομεύμενον ἀπὸ πολλοῦ ἀπὸ τοὺς πόθους τῶν ἐθνικοτήτων, τῶν ὁποίων οἱ στρατιῶται προσεχώρουν ἀναφανδὸν πρὸς τὰς τάξεις τῶν Ρώγων καὶ τῶν Ἰταλῶν, κατεχόμενον ἀπὸ ἑνα νέον αὐτοκράτορα βασιλέα, ἀδῶν διὰ τὸ καλεῖσθαι, ἦτο οὐκ ὀλίγως ἀνίκανον ν' ἀντιστῇ εἰς τὸν ἐπελθόντα κλονισμὸν εἰς τὰ μεσημβρινὰ του σύνορα.

Οἱ νοτιοσλαβικοὶ πληθυσμοὶ ἦσαν ἐν πλήρει ἐνέσει. Πρὸ τῶν Ἰταλικῶν γραμμῶν αἱ λιποταξίαι τῶν Κροατῶν καὶ Σλοβένων ἐπολλαπλασιάζοντο. Ἀξιωματικοὶ τοῦ Αὐστριακοῦ στρατοῦ, συνοδευόμενοι ἀπὸ τοὺς ὑπηρετας τῶν φέροντες τὰς ἀποσκευὰς τῶν, παρουσιάζοντο ἡσυχῶς εἰς τὰς προφυλάκας τῶν ἀντιπάλων.

Ὁ στρατηγὸς Ντιάς ἀρχιστρατήγος τοῦ Ἰταλικοῦ στρατοῦ κεῖται ἀποφασιστικῶς προσηλωμένος εἰς τὴν ἄμυναν. Ὅταν ἔλαβεν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ μετώπου ἐπανελημμένας ἐκκλήσεις, δὲν παρεγνώρισε τὴν ἑκτακτον εὐκαιρίαν ἡ ὁποία τοῦ προσέφερεν ἄνευ κινδύνων ἑνα ἐξαιρετικὸν θύλακον. Οὕτως ὅταν τὴν 25 Ὀκτωβρίου τὰ στρατεύματα τοῦ Φρανσέ νι Ἐσπερέ ἐφθάνον εἰς τὸν Δούναβην, ἤρχισεν οὗτος ἐπιδείξεις εἰς τὰς Προάλλεις, περὶ τοῦ ὅρου Γκράπα. Κατόπιν μετὰ εὐκόλους τινὰς ἐπιτυχίας διέταξε τὴν 28ην, γενικὴν ἐπίθεσιν διὰ τῆς διαβάσεως τοῦ Πιάβε. Τὴν 30ην πᾶσαι αἱ Ἰταλικαὶ μεραρχίαι εἰσῆλθον εἰς κίνησιν ἀπὸ τῶν ὁρέων μέχρι τῆς θαλάσσης.

Ἐνθὺς ὡς προσηγγίσθη ὁ πολυσύνθετος στρατὸς τῆς Αὐστρίας κατελήφθη ἐξ ἀπεριγράπτου συγκύσεως καὶ ἤρχισε μόνος νὰ ἐγκαταλείπῃ ἑαυτὸν. Κατὰ μονάδας ὁλοκλήρους, νοτιοσλαβικὰ συντάγματα ἀνείχθησαν μετὰ τὰ Ἰταλικά τοιαῦτα. Μόνον τὰ γμάτα τινὰ Οὐγγρων καὶ Τυρολέων προσέβαλον τοιάν τινα ἀντίστασιν ἀμέσως συντοβεῖσαν.

(Ακολουθεῖ)

ΜΕΛΕΤΑΙ ΕΙΔΙΚΩΝ

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

[Ενδιαφέρουσα αναλυτική μελέτη του κ. Δ. Σωτηρίου,
τηματάρχου εν τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν.]

(Εξ' τοῦ μακροτάτου καταλόγου τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἔργων τῶν ἐκτελεσθέντων κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1924-25, ὅστις κλείει τὴν μελέτην τοῦ κ. Σωτηρίου, παραθέτομεν πινά. ἐκ τῶν κοινοτικῶν ἔργων πρὸς ἐκτίμησιν τῶν εἰς τὴν δημοσιευθεῖσαν μελέτην διατυπωθεῖσων σχετικῶν παρατηρήσεων).

Νομὸς Ἀττικῆς καὶ Βιωτίας

Κοινότης Παιανίας (Λιόπεσι).—Ἀνοικισμὸς καὶ ἐπέκτασις τοῦ κοινοτ. κτιρίου δημοτικοῦ σχολείου τῶν θηλέων, γενομένη τῇ συνδρομῇ καὶ τῆς Συνδιοικήσεως τῶν κατοίκων Λιόπεσι δι' ἐράνων τῶν μελῶν τῆς. Δραχ. 180.000.

Κοινότης Κορωπίας.—Ἀνέγερσις μεγάρου πρὸς ἐγκατάστασιν τετρατάξιου γυμνασίου δαπάναις τῆς ἐπιτροπῆς Συνδιοικήσεως Κορωπίας διαχειριζομένης τὰς βουκάς τῶν συνδιοικήτων γαιῶν Δρ. 650.000.

Κοινότης Βιλλίων.—Ἐπισκευὴ σχολείου θηλέων. Δρ. 64.985.—Κατασκευὴ σωληνωτοῦ ὑδραγωγείου Δρ. 54.446.

Κοινότης Μάνδρας.—Συμπλήρωσις τῶν ἔργων ὑδρεύσεως τῆς Κοινότητος α') δι' ἀνεγέρσεως δεξαμενῆς χωρητικότητος 100.000 δκ. Δρ. 99.029. β') δι' ἀγορᾶς τοποθετήσεως καὶ συνδέσεως τῶν σωλήνων ἀπὸ τοῦ φρέατος εἰς τὴν δεξαμενὴν. Δρ. 55.439.

Κοινότης Μεσαυροῦ (Αἰγίνης).—Κατασκευὴ τοῦ δαπέδου τοῦ δημοτ. σχολείου διὰ σανίδων.—Κατασκευὴ εἰς θέσιν Ἁγ. Παντελεήμων, ἐξ ἧς καὶ μόνης ὑδρεύεται ἡ Κοινότης, κρήνης μετὰ δεξαμενῆς. Ἐξόρυξις καὶ κατασκευὴ 2.000 πελεκητῶν τετραγώνων λίθων (ποριῶν), περιοριζομένων διὰ τὴν ἀνέγερσιν ναοῦ.

Κοινότης Χωστίων.—Ἐπισκευὴ τῆς μεγάλης κοινοτικῆς βρύσεως, αὐξηθείσης οὕτω κατὰ πολὺ τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς εἰς ὕδωρ, δι' οὗ ὑδρεύεται κτηματικὴ περιφέρεια 2.000 στρεμμάτων ἐξ ἀμπέλων καὶ ἐλαιοδένδρων. Τὸ ἔργον ἐξετελέσθη διὰ 3.000 δρ. καταβληθεῖσων ἐκ νοῦ κοινοτικοῦ ταμείου καὶ προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων ὁδίας δρ. 4.000.

Κοινότης Μαρκοπούλου (Μεσσηνίας).—

Σύνταξις μελέτης ὑδρεύσεως τῆς Κοινότητος. Δρ. 26.320. Ἡ ὑδροσὺς ἀνελήφθη καὶ ἐξετελέσθη ὑπὸ τοῦ ἐν Μαρκοπούλῳ Ἀναγκαστικοῦ Συνεταιρισμοῦ δαπάναις αὐτοῦ.

Κοινότης Μεγάρων.—Ἡλεκτροφωτισμὸς τῆς πόλεως. Ἡ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν αὐτοῦ δαπάνη τῆς ἀναδόχου Ἑταιρείας ὑπερέβη τὸ 1.010.000 δρ. Ἡ Κοινότης ἀνέλαβε τὴν ἐπὶ 30 ἔτη καταβολὴν ἐτησίως δρ. 130.000 διὰ τὸν ἠλεκτροφωτισμὸς τῆς πόλεως.—Ἐπισκευὴ τῶν κοινοτικῶν ὁδῶν τῆς πόλεως.—Δρ. 170.000.

Κοινότης Οἰθύλης (Κακοσίου).—(Κατασκευὴ) σιδηροῦ φράγματος τοῦ ὕδατοφράκτου Κίβουρα. Δρ. 10.400. Τὸ τεχνικὸν ἔργον, θεωροῦμενον μεγάλης ἀξίας καὶ τοπικῆς χρησιμότητος, ἐξασφάλισε τὴν ἀρδευσιν τῶν κτημάτων τῆς Κοινότητος.—Ἐπισκευὴ πολλῶν μικρῶν φραγμάτων κανονιζόντων τὴν κανονικὴν μετὰ τὴν ἔξοδον ἐκ τοῦ ἀνωτέρου ὑδροφράκτου ροὴν καὶ κατανομήν τῶν συναρροζιζομένων εἰς ἐκείνον ὀμβρίων ὑδάτων. Δρ. 1.100.—Ἐπισκευὴ τῶν ὁδῶν Κακοσίου-Κουκούρων. Κακοσίου-Ἀγ. Πάντων, Κακοσίου-Βαθέος. Δρ. 900.

Κοινότης Γραμματικοῦ (Μαραθῶνος).—Ἰσοπέδωσις δαπάναις τῶν κατοίκων Γραμματικοῦ τῆς νεοκατασκευασθείσης ὁδοῦ Μαραθῶνος-Γραμματικοῦ, ἧς τὰ τεχνικὰ ἔργα καὶ ἡ ἀποπεράτωσις ἀνελήφθησαν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

Κοινότης Ἐλλοπίας.—Κατασκευὴ φρέατος, μοναδικοῦ διὰ τὴν ὑδρευσιν τῶν κατοίκων.

Νομὸς Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας

Κοινότης Μικρᾶς Δομοποινᾶς.—Κατασκευὴ λιθοκτίστου γεφύρας εἰς θέσιν Λιβαδιόρρευμα, ἐκ δωρεᾶς τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Συνοποῦλου. Δρ. 32.000.

Νομὸς Φθιώτιδος καὶ Φωκέδος

Κοινότης Ἀμφικλείας (Λαδὶ).—Ἐγκατάστασις ἠλεκτροφωτισμοῦ.—Κατασκευὴ συλλεκτηρίου δεξαμενῆς ὕδατος, χωρητικότητος 55 κυβ. μέτρων. Δρ. 85.000.

Κοινότης Λιδωρικίου.—Κατασκευὴ α') κρήνης ἐν τῷ συνοικισμῷ Βραΐλας. Δρ. 345 β') ἐιέρας κρήνης ἐκτὸς τοῦ συνοικισμοῦ τούτου διὰ προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων.—Ἐπισκευὴ κοινοτικῶν ὁδῶν ἐντὸς τῆς κομποπόλεως Λιδωρικίου διὰ προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων.

Κοινότης Γαλαξειδίου.—Τοποθέτησις καὶ ἀναμμά ἐρυθροῦ φανοῦ διὰ τοὺς ναυτιλλομένους εἰς θέσιν Κάβος. Δρ. 3.000.—Ἐπισκευὴ κοινοτ. ὁδῶν Δρ. 12.985.

Νομὸς Εὐβοίας

Κοινότης Ἀλονήσου.—Ἐπισκευὴ τῆς ἀποβάθρας Μικροῦ Μουρτιά. Δρ. 350.—Ἐπισκευὴ διὰ λιθοστρώσεως τῆς ὁδοῦ Πατηρίου, καταστάσις ἀβάτου, μήκους μέτρων 115. Δρ. 1.685. Ἐπισκευὴ τῆς βρύσεως Ἀγίασμα. Δρ. 200.

Κοινότης Ἀλιβερίου.—Κατασκευὴ ἀμαξιτῆς κοινοτ. ὁδοῦ ἀπὸ τῆς δημοσίας ὁδοῦ Κύμης.—Ἀλιβερίου μέχρι τῆς κοινοτ. πηγῆς Μάννα. Δρ. 500.—Κατασκευὴ δαπέδου ἐκ μπετόν—ἰσμέ περίε τοῦ κοινοτ. φρέατος Κουρέντι. Δραχ. 4.000.—Εἰσφορὰ τῆς Κοινότητος ἐκ δρ. 100.000 διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἡμιτελῶν διδαστηρίων ἁρρένων καὶ θηλέων Ἀλιβερίου.

Κοινότης Σκύρου.—Ἐπισκευὴ ὑδραγωγείων καὶ νεκροταφείου.—Συνέχισις τῆς κατασκευῆς ἀμαξιτῆς ὁδοῦ. Ἡ ὁδὸς αὕτη κατασκευάζεται (πλὴν τῶν τεχνικῶν ἔργων, ἀναληφθέντων ὑπὸ τοῦ δημοσίου) δι' ἐράνων καὶ προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων δι' αὐτεπιστάσις ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς ἐπὶ τῆς συλλογῆς ἐράνων ἐπιτροπῆς. Ἐκ ταύτης μέχρι πρό τινος εἶχε κατασκευασθῇ ἐν τμημα μέχρις ἀποστάσεως δύο χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς πόλεως Σκύρου, πρὸς τὸν λιμένα Λιναριάς, δαπανηθειῶν δραχ. 59.665.

Νομὸς Τριφυλίας

Κοινότης Τσιολίου.—Κατασκευὴ ὁδοῦ ἀπὸ τῆς πλατείας Τσιολίου μέχρι τῆς δημοσίας ὁδοῦ Τριφυλίων—Λαρίσης. Τοῦ ἔργου τούτου, κατασκευασθέντος διὰ προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων, ἡ ἀξία ὑπολογίζεται εἰς 15.000 δρ.

Κοινότης Ἀσπροκκλησιᾶς.—Κατασκευὴ δύο βρύσεων καὶ ἐνὸς φρέατος καὶ ἐπισκευὴ τῆς γεφύρας ἐν Ἀσπροκκλησιᾷ. Ἡ ἀξία τῶν ἔργων τούτων ἀνῆλθεν εἰς δρ. 10.000 ἐξ ὧν 2.000 δρ. καταβλήθησαν ἐκ τοῦ κοινοτικοῦ ταμείου καὶ τὸ ὑπόλοιπον ὑπὸ τοῦ Συνεταιρισμοῦ Ἀσπροκκλησιᾶς.

Κοινότης Γραλίστης.—Κατασκευ

ματος ἀμαξιτῆς ὁδοῦ πέντε περίπου χιλιομέτρων συνδέοντος τὴν Κοινότητα μετὰ τῆς δημοσίας ὁδοῦ Ζωγράφου Λαζαρίνης Καλυβίων. Διὰ τὸ ἔργον διετέθησαν α') δραχ. 210.000 ἀποσταλεῖσαι ὑπὸ τῶν ἐν Ἀμερικῇ δημοτῶν καὶ διαχειριζομένων ὑπὸ ἐπιτροπῆς ὑπὸ τούτων ὁρισθείσης ἐκ δημοτῶν διαμενόντων ἐν Καρδίτῃ καὶ β' προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων ἐπὶ δύο συνεχῇ ἔτη, ἀξίας 20.000 δρ. περίπου. Ὑπολείπεται ἡ σκυρόστρωσις.

Νομὸς Ἀργολίδας

Κοινότης Συλλίμνης.—Ἐναρξίς κατασκευῆς ἀμαξιτῆς ὁδοῦ ἐνούσης τὴν ἀμαξιτὴν ὁδὸν Γορτυνίας-Τριπόλεως μετὰ τοῦ χωρίου Συλλίμνης, προϋπολογιζομένης ἀξίας δρ. 30.000.

Κοινότης Βυτίνης.—Ἐναρξίς κατασκευῆς ὑδραγωγείου ἀξίας δρ. 200.000.

Κοινότης Μτεζνίκου.—Ἐναρξίς κατασκευῆς ὑδραγωγείου ἀξίας δρ. 200.000.

Τὰ ἀνωτέρα κοινοτικὰ ἔργα ἐπεχειρήθησαν τῇ συνδρομῇ τοπικῶν συλλογῶν καὶ τῶν ἐν Ἀμερικῇ παρεπιδημούντων.

Κοινότης Παλαιοχωρίου, Κοσμά καὶ Λεωνιδίου.—Διὰ χρημάτων ἰῶν ἐν Ἀμερικῇ ἐκ τῶν Κοινοτήτων τούτων διαμενόντων ἐπερατώθησαν δύο γέφυραι ἐν Κυνοῦριᾳ ἀξίας δρ. 800.000 ἐκάστη, μεγάλης τοπικῆς χρησιμότητος.

Κοινότης Δεδίμπεης.—Κατασκευὴ γεφύρας ἀξίας δρ. 15.000 (ἡμιτελής).

Κοινότης Λεωνιδίου.—Συντήρησις κοινοτικῶν ὁδῶν. Δρ. 25.000.

Τοιαύτα ἄλλα Κοινότητες προσέβησαν εἰς ἀνοιγμὰ καὶ συντήρησιν, κοινοτικῶν ὁδῶν διὰ προαιρετικῆς προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων τινὲς δὲ διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου εἰς περισυλλογὴν καὶ διοχέτευσιν ὀμβρίων ὑδάτων.

Νομὸς Λακωνίας

Κοινότης Κυπαρισσίου.—Ἐπισκευὴ τῶν κοινοτικῶν ὁδῶν. Δαπάνη τοῦ Συνδέσμου Κυπαρισσιωτῶν «ἡ Πρόοδος» κατασκευασθῇ εἰς τὴν παραλίαν μικρὰ προκυμαία. Δρ. 13.000.

Κοινότης Σιδηροκάστρου.—Ἐναρξίς ἀνεγέρσεως δημοτικοῦ σχολείου δι' ἐκούσιων εἰσφορῶν τῶν ἐν τῷ ἔσωτερικῷ καὶ ἔξωτερικῷ δημοτῶν, ἀνελθουσῶν εἰς δρ. 27.000.

Κοινότης Κοῦνου.—Πρωτοβουλία τοῦ προέδρου ταύτης κατασκευασθῇσαν δι' ἐκούσιων εἰσφορῶν καὶ προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων λιθοστρώσει ὁδοὶ ἀξίας δρ. 0.000.

Κοινότης Ζαραφώνος.—Δαπάνη τῶν ἐν Ἀμερικῇ δημοτῶν τῆς ἐξετελέσθη τὸ ἔργον τῆς ὑδρεύσεως τῆς Κοινότητος, δαπανηθεῖσιν. Δρ. 500.000.

Κοινότης Λαγίων.—Δαπάνη τῶν ἐν Ἀμερικῇ δημοτῶν τῆς καὶ δι' ἐπιτροπῆς ὑπ' αὐτῶν ἐξουσιοδοτηθείσης κατασκευάσθη νεκροταφείου μετὰ ναύσκου, ἀξίας δρ. 20.000.

Κοινότης Καμινίων.—Ἐπισκευαὶ τῶν κοινοτικῶν ὁδῶν διὰ προσωπικῆς τῶν κατοίκων ἐργασίας.—Διοχέτευσις τοῦ χειμάρρου Καλογερίκῃ εἰς τὸν χειμάρρον Κανέλι. Ὁ χειμάρρος Καλογερίκῃ διέσχίζεν εἰς δύο τὸ χωρίον, ἔχων πολλαχὺ τὴν κοίτην του εἰς ὕψος ἴσον ποδὲς τὰς οἰκίας, οὕτως ὥστε ὑπερχειλίζων διεχύνετο ἀνὰ τὸ χωρίον· ὁ χειμάρρος οὗτος διὰ τεχνιτῆς αὐλακῆς καὶ διὰ τοίχου (κοινῶς κοιτέρι) λίαν στερεοῦ μετατοπίσθη ἀνωθεν τοῦ χωρίου Καμινίων καὶ οὕτως ἀπηλλάγη τὸ ἥμισυ τούτου ἀπὸ τῆς μεγάλης ἀγωνίας, ἥτις τὸ ἐκράτει ἐπὶ ποδὸς κατὰ τὰς βορρῆας νύκτας καὶ ὑπερχεῖν ὁλόκληρον τὸ χωρίον ν' ἀφυπνίζεται ἀπὸ τὰς κωδωνοκρουσίας, ἀπηλλάγη δὲ καὶ ὁ ἐνοριακὸς ναὸς τῆς ἀπειλῆς νὰ παρασυρθῇ ὑπὸ τοῦ ρεύματος. Τὸ ἔργον τοῦτον ἐξετελέσθη διὰ προσωπικῆς ἐργασίας καὶ ἐράνων τῶν παροχθίων καὶ γειτόνων κατοίκων καὶ εἰσφορὰς τοῦ κοινοτικοῦ ταμείου ἐξ 6.000 δρ., δαπανηθεῖσιν ἐν ὅλῳ δι' αὐτὸ καὶ δι' ἀποζημιώσιν τοῦ κτήματος Καπετανάκου, ἔνθα διωχετεύθη ὁ χειμάρρος, 25.000 δρ. περίπου, ὅπερ ποσὸν θεωρεῖται ἐλάχιστον ἐναντι τῆς μεγίστης χρησιμότητος τοῦ ἔργου.

Κοινότης Ἀρνῆς.—Ἐξωραϊσμός τοῦ διδασκηρίου τοῦ δημοτικοῦ σχολείου. Κατασκευὴ μαρμαρίνων βρύσεων εἰς τὰς κεντρικὰς κοίνας τοῦ χωρίου. Κατασκευὴ γεφυρῶν ἐπὶ τῶν χειμάρρων ἐντὸς τοῦ χωρίου. Προμήθεια ἐπίπλων τοῦ κοινοτ. γραφείου. Ὀλικὴ δαπάνη δρ. 82.000.—Ὑπὸ μελέτην, κατ' ἐντολὴν πρὸς τὸν πρὸεδρὸν τῆς Κοινότητος ἐκ μέρους τῶν ἐν Ν. Ὑόρκῃ δημοτῶν, διαγράξις δημοσίας ὁδοῦ Ἀρνῆς Ζελίκης-Πετρίνης, ἔνθα διακλαδοῦται ἡ δημοσία ὁδὸς Σπάρτης-Γυθείου.

Κοινότης Παλαιοπαναγιάς.—Ἐπέκτασις νεκροταφείου καὶ κατασκευὴ γεφύρας ἐπὶ τοῦ ρεύματος τοῦ διερχομένου πρὸς βορρᾶν τοῦ ναοῦ ἐν Κοίμησις τῆς Θεοτόκου, ἔργα θεωρούμενα σπουδαιότατα, διότι ἐξυπηρετοῦσι ζωτικώτατα συμφέροντα τῶν κατοίκων.—Διὰ προσωπικῆς τῶν κατοίκων ἐργασίας ἐπισκευὴ τῶν ὁδῶν τῆς Κοινότητος ἀπὸ τῆς δημοσίας ὁδοῦ Σπάρτης-Γυθείου μέχρι Παλαιοπαναγιάς· οὗτο

παρεδόθη εἰς δημοσίαν χρῆσιν ὁδὸς χρησιμωτάτη συνδέουσα τὸ χωρίον Παλαιοπαναγιά μετὰ τοῦ συνοικισμού Τραπεζούντος καὶ τῆς ὁδοῦ Σπάρτης-Γυθείου, διευκολύνουσα τὰ μέγιστα τὴν συγκοινωνίαν τῶν κατοίκων, ἥτις πρότερον, σπανιωτάτη, ἐξέτελειτο διὰ μέσου τῶν ἀγρῶν μετὰ μεγάλης δυσκολίας.—Ἀνακαίνισις καὶ λιθόστρωσις ὁδοῦ ἀγοῦσης ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς τῆς Κοινότητος εἰς τὸν καθεδρικὸν ναὸν ἐν Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.—Λιθόστρωσις τῆς ὁδοῦ Παλαιοπαναγιάς.—Ἀνωγείων ἀπὸ τῆς γεφύρας Σκανιά μέχρι τοῦ δημοτ. σχολείου Ἀνωγείων Παλαιοπαναγιάς καὶ τῶν παρόδων ταύτης μέχρι οἰκίας Σπ. Διαμαντάκου.—Κατασκευὴ ὁδοῦ ἀπὸ ἐλαιοτριβείου Θ. Χατζάκου μέχρι τῆς πρὸς βορρᾶν τοῦ κήπου Γ. Τζανέτου γεφύρας.—Κατασκευὴ ὁδοῦ συνδεούσης κήν πρωτεύουσαν τῆς Κοινότητος μετὰ τῶν θερινῶν συνοικισμῶν τῆς Νεοχώρι, Τόριζα καὶ Μπολιάνα καὶ τῶν προπόδων τοῦ Ταυγέτου.—Κατασκευὴ ὁδοῦ ἀγοῦσης ἀπὸ τῆς πλατείας τῆς Κοινότητος εἰς τὸ ἔξωδι τῆς οἰκίας Στεφ. Κουμουτσίδου φρέαρ· ἡ ὁδὸς αὕτη εἶχεν ἀποκοπῇ ὑπὸ τοῦ ρεύματος Πετρούγουρνα καὶ μετὰ δυσκολίας ὑδρεύετο ἡ ἀγορὰ μετὰ τῆς περὶ αὐτὴν συνοικίας ἀπὸ τὸ καλλίτερον φρέαρ τῆς Κοινότητος· ἡ ἐν λόγῳ ὁδὸς κατασκευάσθη δι' ἀνεγέρσεως λατοκτίστου μάνδρας, ἐξ 150 τεκτονικῶν πήχεων, ἐπιχωθείσης διὰ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων.

Ἡ ἀξία τῶν ἀνωτέρω ἔργων υπερβαίνει τὰς δρ. 50.000, σύγκειται δὲ ἐκ δρ. 3.450 καταβληθεῖσιν ἐκ τοῦ κοινοτικοῦ ταμείου, ἐκ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας καὶ δωρεῶν τῶν κατοίκων καὶ δρ. 2.000 καταβληθεῖσιν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος.

Κοινότης Θεολόγου.—Ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ τοπικοῦ Συλλόγου Κοινοφελῶν ἔργων ἐγένετο ἑναρξίς κατασκευῆς διὰ προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων, δημοσίας ὁδοῦ ἀπὸ Θεολόγου μέχρι Βουτιάνων, πρὸς συνάντησιν τῆς ὁδοῦ Σπάρτης-Γυθείου· τῆς ὁδοῦ ταύτης ἐξετελέσθη ἤδη τὸ πρῶτον τμήμα.

Κοινότης Σκούρας.—Διοχέτευσις ὕδατος διὰ σιδηροσωλήνων ἀπὸ ἀπεστάσεως χιλίων περίπου μέτρων ἐντὸς τοῦ χωρίου Σκούρα πρὸς ὑδρεύσιν τῶν κατοίκων.—Κατασκευὴ ἀμαξιτῆς ὁδοῦ μήκους 200 μέτρων συνδεούσης τὸ χωρίον μετὰ τῆς δημοσίας ὁδοῦ.

Κοινότης Ζουπένης.—Ἐπισκευὴ τῶν ὁδῶν ἐκτὸς τοῦ χωρίου, μήκους τεσσάρων ὁρῶν.

Δ. ΣΩΤΗΡΙΟΥ
(Ἐπεται τὸ τέλος)

ΑΜΕΡΙΚΑΝ ΕΞΠΡΕΣ ΚΟΜΠΑΝΥ ΙΝΚ.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΤΑΔΙΟΥ (Μέγαρον Καραπάνου).

ΥΠΟΚΑΤΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΟΔΟΣ ΦΙΛΩΝΟΣ 44.

105 ΚΛΑΔΟΣ ΤΡΑΠΕΖΙΓΙΚΟΣ

Ἐκτέλεσις Τραπεζιτικῶν ἐργασιῶν πάσης φύσεως. Ἀνοίγμα πιστώσεων ἐναντι φορτωτικῶν ἐγγράφων. Λογαριασμοὶ καταθέσεων ἡψως καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ εἰς δραχμὰς καὶ ξένα νομίσματα. Ἐκδοσις πιστωτικῶν Ἐπιστολῶν, μεταβίβασις Ταχ. καὶ Τηλεγραμμ. Ἐντολῶν Πληρωμῶν, ἔκδοσις ταξιδιωτικῶν Ἐπιταγῶν τῆς « Ἀμερικαν Ἐξπρές » (Traveler's cheques).

Ἰδιαιτέραι εὐκολίαι παρέχονται προκειμένου περὶ ἔρ' ασιῶν εἰς Δολλάρια καὶ ἀνοίγματος πιστώσεων ἐναντι φορτωτικῶν ἐγγράφων ἐν Ἀμερικῇ. Διαθέτουσα τέλειον δίκτυον Ὑποκαταστημάτων ἀπενταχοῦ τοῦ κόσμου, ἐξασφαλίζει ταχεῖαν τὴν ἐκτέλεσιν πάσης φύσεως Τραπεζικῆς ἐργασίας.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Ἐν Εὐρώπῃ. Λονδίνον, Λίβερπουλ, Σαούθαμπτον, Γλασκώβη, Ἐδιμβούργον, Παρίσιον, ἄβρη, Μασσαλία, Νίκαια. Ἰντερλάκων, Λουαίονη, Ζυρίχη, Ἀμβέρσα, Βρυξέλλαι, Ρώμη, εἰσπολις, Γένοβα, Φλωρεντία, Βερολίνον, Ἀμβούργον, Βρέστη, Ἀμστερνταμ, Ρότερνταμ, σπεργάρη, Κωνσταντινούπολις.
Ἐν Ἰνδίας. Καλκούτα, Βομβάν.
Ἐν Κίνα. Χογκόγκ, Σαγκάη, Τιετσίν, Πεκίνον.
Ἐν Νοτίῳ Ἀμερικῇ. Βολπαραΐζο, Μοντεβιδεο, Μπουένος Ἀϊρες.
Ἐν Ἰαπωνίᾳ. Γιοκοχάμα.
Ἐν Φιλιππίναις. Μανίλα.
Ἐν Αἰγύπτῳ. Κάιρον.
Ἐν Παλαιστίνῃ. Ἱερουσαλήμ.
Ἐν Ἠνωμέναις Πολιτείαις 30 ὑποκαταστήματα.
Ἐν Καναδᾷ. Μοντρεάλ, Τορόντο, Γουινιπεγκ.

20ν ΤΜΗΜΑ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΤΑΞΙΔΙΩΝ

Ἐξασφαλίζει πᾶσαν εὐκολίαν εἰς τοὺς ταξιδευόντας.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ "Ο ΤΙΤΑΝ",

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ 3.000.000 ΔΡΧ.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ-ΤΗΛ. ΑΡΙΘ. 5.77
Γραφεία Φορτώσεων ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ
Τηλ. αρ. 2.73

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΕΝ ΕΛΕΥΣΙΝΙ

ΤΗΛΕΦ. ΑΡΙΘ. 6.54
Τηλεγραφική Διεύθυνσις
<ΣΙΜΕΝΤΟΤΙΤΑΝ> ΑΘΗΝΑΣ

Τσιμέντα «Τιτάν» τύπου Πορτλαν (Giment artificiel Portland) ανταποκρινόμενα εις τοις αυστηροτέροις επίσημους κανονισμούς των πεπολιτισμένων Κρατών δι' έργα εκ Μπετόν πάσης φύσεως.

Βέτον armé λιμενικά, πλακοποιία, επιστρώσεις, υποστρώσεις οδών, κατασκευή πλίνθων (τούβλων) και δοκλίδων (άγκωνάρια), πρέκια κτλ.

Τσιμέντο Κύκλωψ. Ειδική κονία, κατάλληλος διά την παρασκευήν υδραυλικών αμμοκονιαμάτων διά συνήθεις λιθοδομάς ή πλινθοδομάς, αντικαθιστώσα με πλείστα όσα προτερήματα τα αμμοκονιάματα εξ ασβέστου.

Πολύ ταχύτερα πήξις. Ασυγκρίτως μεγαλειτέρα άντοχη, όθεν: Ταχύτης έκτελέσεως. Σημαντική ελάττωσις του βάρους των τοίχων, ήτοι: Κέρδος εις χρησίμον χώρον και οικονομία εις εργατικά και όγκον λιθοδομής.

Συνιστάται ιδιαιτέρως δι' έργα λιμενικά.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τηλεγραφική Διεύθυνσις: «ΟΙΝΟΒΟΤΡΥΣ»,

ΕΤΑΙΡΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡΧ. 10.000.000,—
ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΜΕΧΡΙ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1922 11.616.111,—

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΟΙΝΑΠΟΘΗΚΑΙ

Εν Μύλοις (Αθηνών), Ελευσίνη, Καλάμαις, Θεσσαλονίκη, Αχαΐα, Πάρω, Κόμη, Βελίνα, Γαστούνη, Βραχάτιω, Δευκάδι, Σάμω, Αλιβερίω, Μαρινοπούλω (Αττικής).

ΠΡΟΤΟΝΤΑ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Οίνοι: Λευκοί, Ερυθροί, Γλυκοί, Μοσχάτοι.
Οινόπνευμα Κυθαρών δια ποτοποιία και μεταυσιωμένον ποτισμόν και θέρμανσιν.

Οίνοι εις Φιάλας: Ήπιεραταίιοι, τονωτικοί, θρεπτικοί.

Βερμυότ (εκ φυσικού Μοσχάτου).

Αποστάγματα Οίνου: Μεγάλη παρακαταθήκη παλαιών αποσταγμάτων οίνου, παραγωγή: του εν Μύλοις Αποσταγματοποιείου.

Κονιάκ άρίστης ποιότητος εκ παλαιού αποστάγματος.